

FEBRUARY 1994

MISSION MONTH

SOLIA

THE HERALD

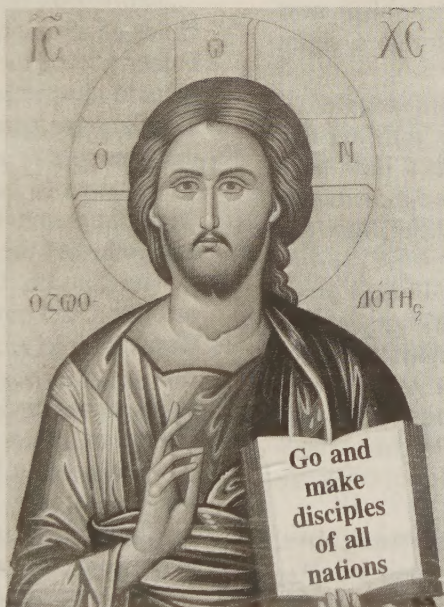
VOL. LIX, No. 2

MISSION
SUNDAY:
FEBRUARY 27

RECEIVED

FEB 15 1994

LIBRARY - P.A.O.I.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

FEBRUARY IS MISSIONS MONTH

The month of February is dedicated to missions. Last year our Episcopate's Department of Missions established six new missions in addition to the ten existing missions throughout the United States of America and Canada. Currently, we are working to establish new missions in Orlando and St. Petersburg, Florida; Dublin, New Jersey; and Seattle, Washington.

A typical mission mainly originates from new Romanian arrivals who have no financial means, only a desire to have their own place of worship. Once they have established a group of twenty-five or more individuals, they contact the Episcopate or Department of Missions for direction and assistance.

The Department of Missions receives limited funds from the Episcopate, ARFORA and AROY totaling approximately \$10,000.00 annually. Each mission requires at least \$2,500.00 a year financial support in addition to books, icons, vestments and so forth. Currently, the parishes of Saints Peter and Paul, Dearborn Heights, Michigan, and The Presentation of Our Lord, Akron, Ohio, are providing financial support to a mission.

However, with the many requests we currently have, we cannot successfully fulfill our obligation to organize and establish new missions without your financial support. We would appreciate other parishes sponsoring a mission. Additionally, an appeal is made to each of you to remember your fellow Orthodox Christians especially this month by sending a donation made payable to the Romanian Orthodox Episcopate, P.O. Box 309, Grass Lake, Michigan 49240-0309. ✽

V. Rev. Constantin Tofan, Chairman
Department of Missions

MARCH ISSUE DEADLINE
February 11

MAKING OUR WITNESS

By Fr. Steven Belonick,
priest of Dormition of the Virgin Mary Church (OCA),
Binghamton, New York

The words of Christ, "Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded ..." (Mt. 28: 19-20), have been the very foundation and impetus of the Church's mission in this world. They have had and were meant to have a "timeless" significance, for they were directed not only to the apostles, but to all those that followed them.

The Church, throughout her history, and since her inception, acknowledged this mandate and worked towards its implementation. Even through tragic and disruptive years of persecution, civil war, internal and external strife, the ministry of witness — of spreading the Gospel message, of disciplining, baptizing and teaching — continued to be an essential aspect of the Church's life.

Christ's words are as significant today as they have ever been. But how can the Church, the people of God, witness to those around them today? I am convinced that by examining some historical precedents, we might come across clues and answers.

Old Testament

The Old Testament, although not as rich as the New Testament in examples of witnessing, does present several very bold expressions. There are two examples which are worthy of special attention. The first is the martyrdom of Eleazar (2 Maccabees). Eleazar was one of the foremost teachers of the Law. At age ninety, this Jew typified all that was venerable, righteous, and noble in man. He was a man of conviction. At a banquet, among peers, Eleazar was forced to choose between eating pig's flesh or death. Eleazar chose death. Those close to him begged him to reconsider and proposed a plan whereby

meat he could eat would secretly be substituted for the pig's flesh. Again Eleazar chose death, saying,

"Such pretense does not square with our time of life; many young people would suppose that I at the age of ninety had conformed to the foreigner's way of life, and because I had played this part for the sake of a brief spell of life might themselves be led astray on my account. Therefore if I am man enough to quit this life here and now I shall prove myself worthy of my old age, and I shall have left the young a noble example of how to make a good death, eagerly, and generously, for the venerable and holy Law." (6:18-27, Jerusalem Bible)

The Scripture goes on to regard this martyrdom as an "example of nobility" and a "record of virtue not only for the young but for the great majority of the nation." (6:31, JB).

A second example of witness in the Old Testament is less dramatic but equally significant. It is found in 2 Kings, Chapter 5. A story is told there of a young Jewish slave girl in the camp of Naaman, the army commander of the King of Syria. Naaman suffered from leprosy, and the young girl boldly told him that he could be cured by Elisha, the prophet of the God of Israel. Naaman sought out Elisha and after some doubt and apprehension followed his direction, and was cured, and worshipped the God of Israel.

These two Old Testament examples pose some striking contrasts. They show witness being accomplished by young and old, by noble and by simple, by free and by slave, **by death and for healing**, for outsiders and for those within the community. But witness, in both cases, was for the sake of the "other." Already, a definition of "witness" is being formulated.

New Testament

The New Testament is extremely rich in examples of "witnessing." But it is in Christ Himself that we see the "True Witness." This is clearly demonstrated by reading the Gospels. In particular, a conversation between Christ and Philip the Apostle is most striking. Philip said to Christ, "Lord, show us the Father ..." (John 14:8). Christ's response was, "He who has seen me has seen the Father" (Jn. 14:9). By this, Christ revealed that He is the very expression of the Father, the very image of the Father. Christ's mission was to save mankind by revealing (by witnessing to) the Word, the Love, the Forgiveness, the Mercy, the Will of God his Father. And Christ so perfectly actualized the attributes of the Father that St. Paul referred to him explicitly as the "image (icon) of the invisible God, the first-born over all creation." (Col. 1:5) Christ said of himself, "For I have not spoken of my own authority; the Father who sent me has himself given me commandment what to say and what to speak." (Jn. 12:49) Christ was, is, and always will be the True Witness of God his Father.

"Christ's words, 'Let your light so shine before men that they may see your good works and glorify your Father in heaven' (Mt. 5:16), were at the same time a

commentary on his own life and an exhortation to us. Christ revealed his Father to us both by his very person and by his words and deeds. And the Church never failed to realize the lesson in that. She began to understand that every act of witness must include the person, the word and the deed.

The Book of the Acts of the Apostles shows us a Church witnessing in this way. St. Peter preached the Risen Christ to multitudes after Pentecost, and many were baptized. St. Stephen the Protomartyr, filled with the Spirit, witnessed to the Jews in the synagogue, and this later led to his death. St. Philip converted the Ethiopian and St. Peter converted Cornelius the Centurion. St. Paul carried out his missionary journeys to all parts of the known world, bringing people to Christ. Their witness did incorporate words and deeds. They preached and taught, but they also healed and cared for the poor and the destitute wherever they found them.

St. Paul commented on Christ's words about charity and love in Matthew 25, saying, "... do not forget to do good and to share, for with such sacrifice God is well pleased" (Heb. 13:6). He taught that Christians should "remember the poor" (Gal. 2:10), and that they should "excel in giving" (2 Cor. 8:7). St. James would write, "Pure and undefiled religion before God and the Father is this: to visit the orphans and widows in their trouble, and to keep oneself unspotted from the world" (James 1:27). Preaching and teaching were the framework of witness while philanthropy and love fleshed out the missionary message.

Patristic Sources

The subject of witness appears in many of the writings of the Church Fathers. It would be impossible to list all of them here, but one Father, in particular, makes the point clear and speaks for the rest.

St. John Chrysostom (347-407), commenting on St. Paul's words to the Jews in Jerusalem in Acts 21:39-40, clearly depicts the Christian as one who witnesses to Christ by what he suffers, does, and says:

"For Paul did become a witness to Christ, and a witness as it ought to be; by what he suffered, by what he did, and by what he said. Such witnesses ought we to be, and not to betray to things we have been entrusted with: I speak not only of doctrines, but also of the manner of life. For observe: because he had seen, because he had heard, he bears witness to all men, and nothing hindered him. We too bear witness that there is a Resurrection and numberless good things; we are bound to bear witness of this to all men. 'Yes, and we do bear witness,' you will say, 'and do believe.' How can you say that when you live to the contrary? ... 'You shall be a witness,' it says, 'unto all men:' not only to the friendly, but also to the unbelievers; for this is what witnesses are for; not to persuade those who know, but those who do not know ... We say, that we have heard Christ, and that we believe the things which

Cont. on page 13

NEW IRON CURTAIN: “MADE IN AMERICA”

According to Marc Ballon, a writer for the Prague Post and former reporter for the Los Angeles Daily News, a new Iron Curtain has descended on countries of Eastern Europe; and, across it could be stamped the words, “Made in the USA.”

The “Land of the Free and the Home of the Brave” has slammed the door closed on thousands of Romanians, Poles and Bulgarians who simply wish to visit the land of the “Lady with the Lamp.” After four and more decades of Communist darkness, America is actively excluding these people. “This is ugly betrayal,” says Ballon.

The Czech Foreign Ministry recently complained to the U.S. Embassy in Prague (where Mr. Clinton himself as a visitor was recently warmly welcomed) that its citizens seeking tourist visas were routinely humiliated during interviews by American officials who accuse them of lying and planning to emigrate.

7% of the Czechs were denied visas last year but the Poles had 60%, the Romanians 44% and Bulgarians 28%. “In effect, their chances of visiting the U.S. are little better now than when the Soviet soldiers lived down the street,” observes Marc Ballon.

According to procedure, the words “Application Received” are stamped by U.S. officials in the passports of rejected applicants. This brands them as suspect and makes it far more difficult to obtain visas to other Western countries. **“Under U.S. law, consular officers must view every applicant as a probable immigrant until the applicant proves otherwise. A person is thus considered ‘GUILTY’ until proven innocent.”**

During the Communist Iron Curtain decades, the Voice of America and Radio Free Europe broadcast truth and gave these same people hope. American politicians promised to liberate them. East Europeans thought that they had an honest ally in America, “Sweet Land of Liberty” of whom we sing! Now, when it is possible to show signs of authentic “Welcome”, our government is pulling the Welcome Mat from under their feet.

The U.S. should add East European countries to the mostly 22 West European nations currently exempt from tourist-visa requirements. It would also be fair. Americans no longer need visas to travel in Eastern Europe, except to Romania.

In conclusion, Ballon states: “If Congress opposed granting waivers, it could at least amend the Immigration and Nationality Act so that visa applicants are viewed as **POSSIBLE** rather than **PROBABLE** immigrants. After all that East Europeans have gone through, this is the least the United States can do.”

We agree with the author. The thinly disguised, prejudiced formal attitude of our government toward Eastern Europe and the obvious kowtowing toward Russia is the beginning of another sick foreign policy which is written

HELP FOR ROMANIA REPORT Meeting in Poland

The participants at the Lublin Conference who had come from Romania, together with Fr. Grabowski.

The United States Agency of International Development (USAID) called a meeting of managers of humanitarian aid programs for Eastern and Central Europe in Lublin, Poland (400,000 population and 100 miles east of Warsaw), from November 8-12. I attended with Mr. Luke Hingson, Executive Director of Brother's Brother Foundation. 60 people were present representing American Private Voluntary Organizations (PVO) and Non Governmental Organizations (NGO). All groups seek grants from the U.S. Government (especially from the USAID) and seek to help people from the countries of the former Eastern block.

USAID held the meeting in Poland for three reasons: 1) Poland is the best example of the working partnership between PVOs and NGOs. 2) The American Committee for Aid to Poland volunteered to host the meeting. 3) In my opinion, Poland is the most economically advanced former communist country in Europe.

The purpose of the meeting was to share experiences of the past 3 years and to discuss ways and means to improve aid to Eastern and Central Europe. The USAID also briefed participants on the new regulations set by the U.S. Government for the use of grant money.

There were a total of 8 Romanian nationals representing the experiences of various other U.S. organizations helping the people in Romania, such as World Vision, Feed the Children, Holt International, Project Hope and

Cont. on page 16

in blood and tears for some, and aggression and privilege for others. Down came the Berlin Wall and up goes a new one, a heavier one appears to be erected. “Made in the U.S. of A?” Let's hope not! ❄

Article from **“INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE”**, December 1993

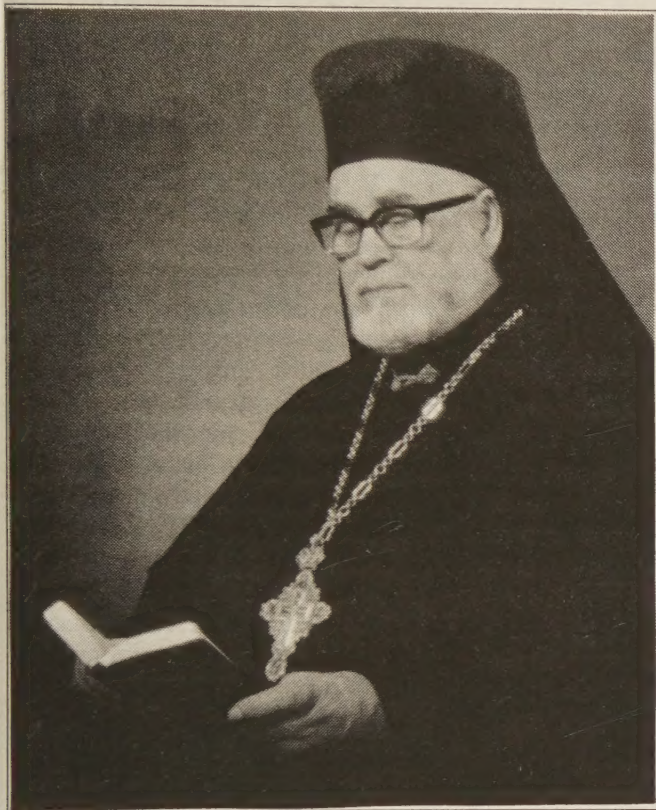
Bishop NATHANIEL

SOLIA FEBRUARY 1994

ARCHIMANDRITE MARTINIAN MIHAI IVANOVICI

November 16, 1909 - January 20, 1994

With sorrow, we announce to you the falling sleep in the Lord of the servant of God,
the Hieromonk and Archimandrite, MARTINIAN

Archimandrite Martinian Ivanovici

Mihai Ivanovici was born November 16, 1909, to Onofrei and Minodora nee Suciu Ivanovici, both of Valeaseaca, Miron, Campullung, Bucovina, Romania, and was baptized having his patron saint, the Holy Archangel Michael (Mihai). He is the fifth child; Constantine, George, Gabriel and Rarita being his siblings.

His elementary education was in his village school. He then went to the Church Cantors School at Slatina Monastery (1923-26) and entered the Monastery School of Theology at Neamti and Cernica Monasteries (1926-35). He continued his studies both at Cernauti (1935-40) and at the Faculty of Theology in Bucharest (1941-45). He received a Doctorate in Theology.

At the early age of twelve, Mihai felt a strong call to serve God. He was in the habit of walking 10 kilometers to the Slatina Monastery where his zeal and devotion was immediately recognized by the monks and priests. One spring, after the Resurrection Service, he remained at the monastery, determined to embrace the monastic life. He was tonsured in St. Nicholas Monastery, Cernica, in 1932.

His father was distraught, knowing the hardships of the monastic life and being parentally concerned for the future of his young son. His mother, on the other hand, felt in her heart that this child was very special, and she encouraged him to become a priest.

Mihai-Martinian Ivanovici was ordained into the Holy Diaconate on August 29, 1935, at the Cetatuia Monastery, County of Jassy, by Bishop GREGORY (Leu), Vicar to the Metropolitan of Moldova. He was ordained into the Holy Priesthood on August 6, 1936, at the Slatina Monastery, County of Baia, in the Transfiguration Church by Metropolitan NICODIM of Moldova.

The young monk was made Protosingel in December of 1938 at the Metropolia of Jassy, blessed as Spiritual Father (November 10, 1939) and made Archimandrite on December 20, 1942, at the Metropolia of Cernauti by Metropolitan TITUS (TIT Smedrea) with the approval of the Holy Synod.

Fr. Martinian was Staretz of the Slatina Monastery, Metropolia of Moldova, from 1938-1942. From 1942-1945 he was the Spiritual Father and Director at the Metropolitan Chapel in Cernauti, Bucovina. In that same year, he was appointed Director of the Theological Institute at Suceava.

In 1946 he was named by Patriarch NICODIM of Bucharest as Rector of the Romanian Church, Ss. Michael & Gabriel, in Paris until April 23, 1952. While there, the young priest established a "canteen" for refugees escaping the horrors of communism and who needed food and clothing to ward off the cold winters of Paris, and reorganized the Romanian community life.

He left Europe in 1952 and settled in Windsor, Ontario, where he became the Assistant Priest at St. George Church, serving until 1955.

On April 26, 1955, Fr. Martinian was received into the Episcopate and was assigned to St. Elias Parish, Lennard, Manitoba, also serving St. John in Shell Valley, Holy Trinity in MacNutt and Ss. Peter & Paul in Canora.

According to the "SOLIA" Newspaper, it was a tremendously cold winter in January when, at four in the morning, the train pulled into a little station and a priest with a Fedora hat and a short beard ("un preot cu palarie si o barba mica") descended, and from that time never left the Romanian faithful in Canada. Fr. Martinian became a citizen of Canada on September 30, 1959.

Working with the late Archbishop VALERIAN D. Trifa, Archimandrite Martinian was appointed Vicar to the Bishop on September 15, 1960.

Cont. on page 11

WORLD CHURCH NEWS

Orthodox Unity Before Millennium Ends?

Geneva - At the last meeting of the Pan-Orthodox Preconciliar Preparatory Commission that took place last November, at Chambes, Switzerland, Metropolitan Chrysostom of Ephesus, who presided at the session, stressed the need for the future Council of the Orthodox Church to assemble "before the end of the millenium". He also stated that it is necessary to "make pan-Orthodox unity visible and tangible to all its children throughout the world". Among the many issues on the agenda, the meeting also debated the existing "procedure" for the recognition of autocephaly of a national Church. Currently, the Orthodox Churches of Japan and the USA are not yet recognized by all jurisdictions as autocephalous Churches.

Study Reveals New Picture of American Religiosity

A study published in the November 29 issue of "Newsweek" reveals America as "the most religious nation in the advanced industrialized West". "More than 90% Americans profess a belief in God, more than half say they pray at least once a day, and more than 40% attend church services in any given week". According to the author of this study, Kenneth L. Woodward, the Orthodox rank among the highest in income, earning an average of \$ 31.5 thousands/year, and being overpassed only by the Jewish, Unitarian, Episcopal and Agnostics. Remarkably, the Eastern Orthodox are listed to have the lowest divorce rate among the religions of the nation. No information is given about the commitment of the Eastern Orthodox to their Church.

Prayer Network

Orthodox People Together sponsors this Pan-Orthodox Ministry. Contact OCPN, P.O. Box 1165, FDR Station, New York, NY 10150.

American Orthodox Saints to be Canonized

Syosset, NY [TOC] - The Canonization Commission of the OCA has been directed by the Holy Synod of Bishops to begin final preparations for the canonizations of two Russian Orthodox missionary archpriests in North America: James (Iakov) Netsvetov and Alexis Toth. Comprehensive biographies, icons, liturgical propers and acts of canonization will be reviewed by the spring session of the Holy Synod.

Historic Monastery Regained in Poland

Suprasl, Poland [TOC] - Founded in the early 16th century, the Suprasl Monastery became the property of the Eastern Rite Catholic Church between 1614-1839. Destroyed by the war and later confiscated by the Com-

munist regime, this important center of spirituality in Northeastern Poland has finally been returned to the Polish Orthodox Church, in spite of the ownership claims of the Catholic Church.

IOCC Expands Its Mission

The International Orthodox Christian Charities recently announced establishment of local chapters in Chicago, Baltimore, Washington, DC., San Francisco, Los Angeles, Pittsburgh, New York City, Boston and Cleveland. According to Chicago regional director Mirko Dobrijevic, new chapters are being organized in Minneapolis, Detroit and Northwest Indiana. The IOCC has also expanded its mission to the Caribbean and Egypt [TOC].

American Historian Honored in Romania

SIBIU [Telegraful Roman] - On November 22, 1993, the Theological Seminary of the University of Sibiu accorded American historian Keith Hitchins of the University of Illinois, the title of Doctor Honoris Causa for his tireless writings on Romanian history. On this festive occasion, Professor Hitchins presented a lecture entitled "Church and Nation in the Thought of Andrei Saguna". *

Compiled by Rev. Fr. Remus Grama

"NOBODY'S CHILDREN" FILM TELLS STORY OF EPISCOPATE MEMBER

The journey of Carol and Joe Stevens to Romania to adopt a child in 1990 is presented in a special production, "Nobody's Children", on USA Cable Network. The production stars Ann Margret and Dominique Sanda. It was filmed entirely on location in Bucharest, Romania. Henry Winkler is one of the film's executive producers, and describes the production as "a powerful celebration of one woman's spirit that dramatically traces a historic journey which has opened international doors to bring hope to the children of Romania."

"Nobody's Children" will be broadcast on USA Network as follows: March 3 (9-11 p.m.); March 6 (8-10 p.m.); March 12 (4-6 p.m.). All times are Eastern and Pacific time.

Carol and Joe Stevens reside in Bloomfield, Michigan, with their two beautiful children, Susan and Joey, and attend St. George Cathedral in Southfield, Michigan. After adopting her children, Carol founded the "Help the Children of Romania" Fund, to help the orphans who remain in Romania. Tax deductible donations may be sent to: **HELP THE CHILDREN OF ROMANIA, DEPT. 771246, DETROIT, MI 48277-1246.***

* "Help the Children of Romania" is not affiliated with the Romanian Orthodox Episcopate of America.

ARFORA ALMANAC

February, 1994

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

As we enter the month of February, we realize that Spring cannot be too far away. We also look back on the New Year's resolutions we made and hope that, at least some of them, we were able to keep. I am reminded of something one of my brothers always said to me when I was growing up: "God helps those who help themselves." As the years passed, I realized more and more how true this statement is. Let us all look to God to keep us strong and to help ourselves so that we may be of help to our loved ones and our neighbors.

Although we are getting donations from the parishes for the St. Paraschiva Mission Fund, we are less than half way to our goal. Please send your share to the ARFORA Treasurer, Florence Churilla, as soon as possible. The mission churches cannot continue to grow without your help. Soon they will be on their own and will be contributing to help others in need.

Has your auxiliary had its annual meeting yet? Have you filled in the new officers and delegate forms? If you haven't, please do it today and send it to the ARFORA Secretary, Kae Banda. We need this information so that we may send you details on the ARFORA Congress which will be held in Chicago in June. We also need the founding date of your auxiliary and its official name. Please put these two pieces of information on our officers list when you send it in.

One of our past presidents and a long-standing supporter of ARFORA, Leona Barbu, is working on the archives for ARFORA. She is still waiting for many of the ladies auxiliaries to send her their histories so that she may put them in the archives and update its history and that of the ladies auxiliaries of the Diocese. Please send these to her home address: 3188 West 142nd St., Cleveland, OH 44111.

We usually get a February "thaw" in Canada which is great for our "Shirt-Sleeve Curling Bonspiels." Curling is a very interesting game — watch it on television if you have the chance. God bless us all.

Till next time. ✱

(Dr.) Eleanor Bujea, President

BIBLES AVAILABLE!

Both Romanian and English language Bibles are available through the Dept. of Publications.

1. Biblia — The official Orthodox Bible in Romanian. Hardbound \$15.00 + \$2.00 shipping.

PHYSICIANS AND NURSES NEEDED FOR MISSIONS

Ambulance in front of Mission Clinic in Kenya. Both were made possible through donations by the Orthodox Mission Center.

The Orthodox Mission Center in St. Augustine, Florida, under the jurisdiction of the Greek Archdiocese, has received requests to send mission teams to the following countries in 1994: Uganda, Kenya, Tanzania, Russia, Poland, Ukraine, and Mexico. Each team will leave sometime in June or July 1994 and stay for about four weeks. The role of each team will vary. Some will be construction teams, some teaching teams, etc. However, each team will require at least one physician and one nurse.

Since our mission teams are usually sent to third world countries, there are often no medical facilities in the immediate area for the native population. In the African countries, our small health teams usually set up a make-shift clinic somewhere in the bush. The site is usually determined by the local parish priest who will also spread the word. These make-shift clinics often attract over 200 people a day, many of whom have never seen a physician before.

Although the main goals of the health professionals on mission teams are medical and not evangelistic, nevertheless, their presence on the team testifies to their commitment to the work of the missionaries. When health professionals participate on one of these teams, they cannot help but feel that they also are missionaries for Christ.

Anyone interested in volunteering a month with one of the mission teams in 1994, please call the Orthodox Mission Center of the Greek Archdiocese in St. Augustine, Florida, (904) 829-5132 for application forms and more information. ✱

2. The Orthodox Study Bible — New Testament and Psalms. English language text with study aids. Hardbound \$24.95 + \$3.00 shipping.

Send your order to:

Dept. of Publications - ROEA

PO Box 185, GRASS LAKE, MI 49240-0185

PARISH BULLETIN NOTES

Cleveland, OH. St. Mary. The Church School children's Holy Liturgy was followed by a tasty breakfast. The children enjoyed their Christmas program ... All the faithful households welcomed our carolers on Christmas eve ... Parishioners donated canned goods and other staples to St. Herman's House of Hospitality.

Warren, OH. Holy Resurrection. Our caroling groups brought joy to many of the parishioners' homes ... Thanks to all the "angels" who helped make our Craft Show and Bake Sale such a fine success ... also to the donor of the savory luncheon before our Church School's Christmas program ... The Ladies Auxiliary enjoyed their dinner in celebration of their election of officers.

Woonsocket, RI. St. John. Every January, on the first Sunday after Epiphany, the Americans of Macedonian Romanian heritage do something that is rather unique in the Orthodox Christian world -the auctioning off of icons. During our Auction, the person who makes the largest donation for a particular icon is given the honor of taking the icon home for 40 days ... Our parishioners were pleased with the singing of the carolers and the blessing of their homes.

Southfield, MI. St. George. The television show "20-20" had a follow-up of the children adopted from Romania, along with their families throughout the U.S. Susan and Joey Stevens, along with their mom and dad, Carol and Joe Stevens, were among those appearing ... The Senior Members Association had a delightful holiday dinner ... A Christmas Open House was held at the Rectory for all the Parish Council members and the Church School staff

and spouses ... Our Three Saints Dinner was well attended.

Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Congratulations to Veronica Poleacu who was named to the All-City Tennis Team ... Our canned food drive for the needy continues throughout the year ... Congratulations to the Ladies Auxiliary who celebrated their 60th Anniversary with a Memorial Service following Divine Liturgy and a festive banquet ... The children presented a Christmas program heartily enjoyed by their parents and friends.

Youngstown, OH. Holy Trinity. AROY collected food for the needy ... The Church School children entertained us with a lovely Christmas program ... The parishioners welcomed the carolers into their homes ... Congratulations to Chris Besoiu who was chosen for "Who's Who Among American High School Students".

Canton, OH. St. George. The Church School participated in the annual Christmas children's Liturgy and breakfast ... Carolers visited the homes of parishioners ... Following the Divine Liturgy on Christmas day, the Ladies Auxiliary hosted a reception for all ... Again, AROY helped many needy families.

Elkins Park, PA. Descent of the Holy Ghost. The Ladies Auxiliary hosted a successful Christmas Penny Party. They also sponsored a fine Flea Market / Bake Sale ... The Church School children enjoyed their annual Christmas party, especially the visit of Santa Claus ... Following our Christmas Luncheon, a community songfest of Christmas carols was also enjoyed.

Calgary, AB. St. Mary. We have a limited edition of a Theotokos icon for sale ... Our new altar covers were ready to use for the Divine Liturgy on Christmas day ... Our carolers visited the homes of our parishioners ... Parishioners generously donated

SCHOLARSHIP DEADLINES REMINDER

Martha Gavrila/ARFORA
(Post-Graduate)
March 30, 1994
See SOLIA, Nov. 1993, p. 7

GOLDY (Undergraduate)
March 31, 1994

ARFORA (Undergraduate)
April 30, 1994
See SOLIA, Jan. 1994, pp. 8-9
FOR GOLDY & ARFORA

foodstuffs to our hamper for delivery to the needy.

Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. Our Church School sponsors the Coffee hour following the Divine Liturgy ... We are conducting a drive for new tables and chairs in the Fellowship Hall to take care of our growing congregation.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Our Choir has produced a Divine Liturgy cassette which has proved very popular ... The Church School children made gum drop trees and reindeer to decorate tables at a local outreach home's Christmas Day Dinner. Their "Mitten Tree" provided warm gloves and accessories for 35 needy people. They have established a permanent food drive box, and donations will be taken monthly to the area food shelf ... Congratulations to Donna Fatsi Martinez who was recently selected as a federal magistrate judge.

Falls Church, VA. St. Mary. We were pleased with the visit of His Grace, Bishop NATHANIEL and Archimandrite Roman Braga to our parish. Following the Hierarchical Divine Liturgy, we enjoyed a festive dinner and a program given by our Church School students and the choir ... We served 31 families with our food donations ... New icons of the Birthgiver of God and St. Gabriel have been installed in the altar area.

✱
Compiled by Florence Sirb

BISHOP'S VISIT MARKS BEGINNING OF 90TH ANNIVERSARY YEAR

St. Mary Church, Cleveland, Ohio

A Year Charged With Meaning

The beginning of 1994 is charged with much meaning, emotion and feverish preparations for the parishioners of St. Mary's Church in Cleveland. This is the year when they observe the 90th anniversary of the parish, the first Romanian Orthodox parish to have been established in the United States of America. Since that first breath of Romanian Orthodox life in this country is also an outstanding page of the history of the first Orthodox Episcopate outside the natural borders of Romania, their joy is shared by the entire diocese. For that reason, on January 16, His Grace Bishop Nathaniel sanctified with his presence and blessing the beginning of their celebrations.

Celebration Means Hard Work

To rejoice with meaning in their 90th Anniversary, St. Mary's faithful started their work two years ago. On June 16, 1992, a special Sinod approved a courageous upgrading, beautification and maintenance program totaling \$258,000.00 in view of this anniversary. Since the proposed goals had to be accomplished by the Fall of the current year, the program became known as "Project '94".

Romanian Clevelanders take pride in the project, because they decided to accomplish it with their own pledges and special fund raisers, without borrowing even one "iota". Each and every member was solicited to contribute \$500 over two years above their regular yearly donations to the church. Once again we have found out that truly "Faith can move mountains"! At the banquet on January 16, presentations made by Mr. John T. Martin, Council President, and Mr. John Hategan, Project Chairman, reported that with God's help \$ 146,000.00 has already been collected. Mr. Peter Lucaci, President of the Union and League, R.S.A., who always gave us his support and publicity, sat at the front table that Sunday.

The Spirit of Cooperation Gives Hope

Like in many other cities and on other occasions, Romanians stick together when needed. Not only parishioners, but many friends and Romanian organizations contributed to the build-up of this representative Romanian spiritual and cultural center. Among them, the "Carpatina" Society donated \$10,000.00 toward the new church carpet. The "Sezatoarea" and "Caritatea" organizations have also joined in supporting the project. Many others have promised to help this project until its completion. We hope that besides works of upgrading and maintenance, the Holy Altar will also be adorned with traditional Orthodox mural icons, as envisioned and approved.

IN MEMORY

Lena Sonia

Lena Sonia was born in St. Paul, Minnesota, on February 11, 1912. She was the first born child of Paul and Anna Imbrone, immigrants from Romania, who were also founders of St. Mary's Church. She was married to Frank Sonia on February 8, 1931. They were blessed with three lovely children, David, Olivia and Julianne.

Besides being a devoted wife and mother, Lena also worked outside the home. Her first job was at Schunemans, and after 27 years of employment at Brown & Bigelow she retired in 1974.

Lena was a life long member of St. Mary's Romanian Orthodox Church and held many offices in the Ladies Auxiliary, including the Presidency.

Lena and Frank loved to travel, making three trips to Romania, visiting Spain and Algiers, Mexico and South America, enjoying a Caribbean Cruise, basked in the sun in Hawaii and traveled in the United States from coast to coast and also in Canada.

Lena was preceded in death by her husband Frank in 1981, and is survived by her children and six grandchildren: Dally, Paula, Gregory, Jayme, Jodie and Jashua. Lena leaves behind her beloved sister Flora, and her husband Eli and beloved brother Al, with his wife Libby and loving nieces and nephews.

She will be sadly missed by her loving family, relatives here and in Romania and hosts of dear friends.

Eternal be her Memory! ✱

Renewed in Spirit, We Invite You to Join Us

The frigid temperatures of this winter did not affect the spirit of St. Mary's parish. Enkindled even more intensely by the blessings of their Bishop, they are determined to complete their "Project '94". They also invite their brothers and sisters in other parishes to reserve Sunday, October 16, 1994, for their 90th Anniversary and join their festivities. In this way, the Romanian Orthodox will add another page of their history to the bicentennial book of Orthodox America. ✱

Rev. Fr. Remus Grama

SISTER & BROTHER CELEBRATE BIRTHDAYS

Paraschiva Dragos Nasea

Neculae Dragos

On October 14, 1993, Mrs. John (Paraschiva Dragos) Nasea celebrated her 96th birthday at the West Bloomfield Nursing Home in West Bloomfield, Michigan. On December 6, Mr. Nicholas (Neculae) Dragos celebrated his 101st birthday at the Alexander Home in Royal Oak, Michigan.

Paraschiva and Neculae were born in Vladeni, Transylvania. Neculae, the first of eight children, came to the United States in 1909 at the age of 17, while Paraschiva, the fourth child, came in 1914 at the age of 16. ✱

J. Nasea

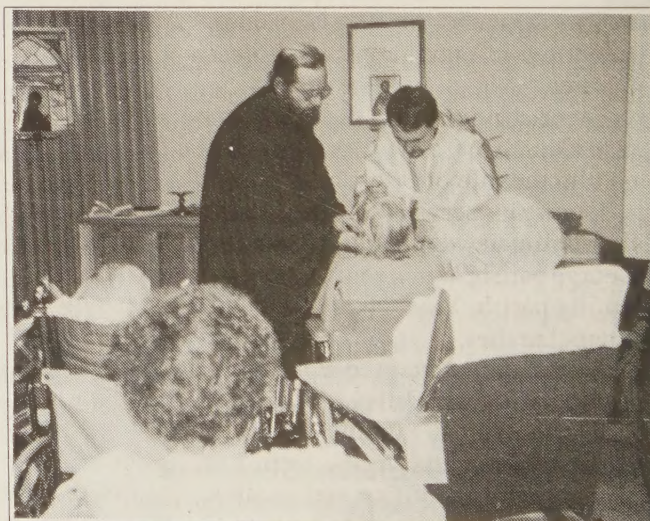
SERVICES FOR GERIATRIC CENTER RESIDENTS

On December 23, 1993, the Lawrence County, Pennsylvania, Orthodox Priests Association organized a Christmas day program for the residents of the Beaver Valley Geriatric Center and served a prayer service for the Orthodox faithful. The day began with the Divine Liturgy and ended with the singing of Christmas carols.

Here at the Geriatric Center, Fr. Eugen Rosu, priest of St. Elias Church, Ellwood City, Pennsylvania, serves a Divine Liturgy and prayer service for the sick twice a month. ✱

L-R: Frs. Basil Banyaz, John Sidor, Richard Sally, Hieromonk Joseph Morris, Fr. Eugen Rosu.

Fr. Eugen Rosu, assisted by Hieromonk Joseph Morris, gives communion to one of the residents.

BE A "FRIEND OF SOLIA"

Send your donation to:

Dept. of Publications - ROEA,
PO Box 185, GRASS LAKE, MI 49240-0185

MARTINIAN

Cont. from page 5

Plunging himself into pastoral work, he visited the faithful, most of whom lived on the farms. In time he bought a car and drove through the provinces to his people (some would question calling it driving! It was more like "giving the car it's own head!")

He saw the need for a local summer camp, modeled after the Vatra Camps; and, with the blessing of Bishop VALERIAN and the help of the faithful and clergy set up "St. Nicholas" Shell Valley Camp in Manitoba, July 1961. Bishop Valerian went for that first camp, taking with him as teachers, Sylvia Baia Lupsor, Sanda Carulea Nan, (who have also fallen asleep in the Lord) and Helen Toconita Freudig to attend to 53 children that first year! Later, due to various circumstances, the camp was relocated to Ft. Qu'Appelle.

In May 1, 1967, he became Rector of St. George in Regina, Saskatchewan, serving the parish until February 15, 1982. Archimandrite Martinian was Administrative Dean for Western Canada in 1971 and later assigned to the Western Canada Missionary Centre from the time of his release from St. George. Transferring his energies from the parishes to the Centre, Father Martinian planted trees, cut grass, pulled down and built up. Pulling on a sleeve here and a handshake there, he managed to have a two story cedar log dormitory and chapel erected. In time, the dining hall was totally renovated inside and out (through generous gifts of thousands of dollars from the meager savings of Fr. Martinian).

Wishing to have a quiet place in which to study, write and work, Father built a cedar house overlooking Echo Lake on the Centre property. He deeded this house to the Centre.

In recognition of his outstanding service to the Romanian Church in Canada, the Episcopate Council bestowed on him the title of Priest Emeritus, September 16, 1989.

During his service to the Romanian Church in Canada, Fr. Martinian was instrumental in the formation of the St. George parish, Winnipeg; St. Mary parish, Calgary; Holy Trinity parish, Vancouver, and building or rebuilding of other churches.

At the time when the Episcopate was in need of an Auxiliary Bishop, Father Martinian was one of the candidates. In typical humility, he addressed the Special Electoral Congress urging them to consider a younger candidate for the office and to allow him time to forge ahead with the Orthodox Christian Centre which he felt would be of great benefit to the Church in Canada.

Valuing education and wishing to share it, and at the invitation of the editorial staff, Archimandrite Martinian wrote in both English and Romanian for the Diocesan newspaper, "SOLIA". His articles were spiritual and peppered with wholesome advice and stories, just as his own pastorate was one of "povesti" and moral directives. Although Fr. Martinian was alone for most of his life in Canada, in 1973 he was able to bring his niece, Constanta Ivanovici to Saskatchewan. With her husband, Philip

Paranuik and their three children, Father Martinian now had a close family and one in whose joys and sorrows he entered. He loved all the children and thus, when Michael became ill from leukemia at the age of 7 1/2, bearing his sickness for three long years, when he died, Father Martinian determined that he would be laid to rest near this young child who had, like himself, been special to the Lord.

Once, at a time when there was unrest in some of the parishes in the area, he wrote to the faithful: "We know that there are some shortcomings in the vineyard of the Church. Only God is perfect. The Church is our loving Mother and we must love her and serve her. Take this story as an example: "There was a misunderstanding between the father and mother of a household, and their children, too, were in dispute. When the time to harvest the crop came, they laid everything aside to all gain the benefits of their labor. The Divine Liturgy is the most precious spiritual harvest offered to us who follow Christ. He is sacrificed each time on the Holy Table for us, his friends, and he invites us to be united to him in the Church. Lay aside all misunderstandings and reap the harvest."

Some Tributes:

"How do you describe a man like Father Martinian? He is loving, tolerant, just, and accepting of 'his children' as they are, not as he thinks they should be. He has always guided with a gentle but firm hand. He gives unconditional love. He rejoices in our happiness and helps bear the burden of our sorrows. He was and still is, always there for us, and for that we are forever grateful.

For God he left his country and his family - not to see either again for many years. For God he gave up the world of money and comfort and luxury to become a priest for the people in some very small parishes and lived in less than desirable circumstances at different times in his life. While most of us aspire to grow richer, to attain a higher position in our careers, to gain power, Father Martinian chose only to serve God in whatever capacity he was asked to assume."

Psa. Alice Nenson, Regina.

"Yes, indeed, you ran the race, you fought the true fight! Your entire life has been a memorable chapter in the history of the Romanian Orthodox faith. May God bless and give you all that you so richly deserve."

Constanta Paranuik

This cannot be a real "Necrology" because that assumes that someone is dead. Father Martinian is absent from our eyes but alive in our hearts. People who know him have wonderful stories to tell about his sacrifices, his stubbornness, his passions for plants and animals, his bright outlook on life and his optimism, his total faith in God. For these, indeed, his memory is eternal!

Father Martinian was both a spiritual father and a son to me; signing his many letters: "With filial devotion", "In all humility". He gave to the financial support of the Episcopate; he kept me informed of his activities and asked and offered advice. He was always observant and

Cont. on page 12

ARCHPRIEST TRAIAN FRANGU

April 29, 1908 - January 11, 1994

A fighter for the Orthodox faith during the time of great trials and tribulations for Christ's Holy Church in Romania in the Communist decades, Archpriest Traian Frangu served his Lord Jesus Christ for 60 years as a priest.

Born 10 years before the First World War, Traian Frangu was orphaned because of that war when his father, Theodore, was killed on the battle front.

Fulfilling a call from the great Conqueror, our Lord Jesus Christ, the young man entered the seminary and finished his studies at the Theological Faculty in Bucharest in 1933 to call others to the spiritual battle for salvation.

Perhaps wanting to be close to the memory of his own father, the young priest entered the ranks of the military clergy in 1940, serving his nation and people during the Second World War.

With the downfall of democracy and freedom in Romania, the priest, Traian Frangu, took up the cause of the Orthodox Faith against the determined Communist government which allied itself with the powers of darkness against the Romanian people and their Church. For ten years, 1950-60's, Archpriest Traian Frangu upheld his clergy and the faithful in Ramnicul-Sarat.

Meanwhile, he served the Divine Liturgy, Holy Sacraments, Baptized, Married, Buried, heard confessions, comforted the people and raised a family with his wife, Dna. Ps. Stela Draghici, having two children, Julia and Dan.

In 1980, after officially retiring from the active priesthood, Archpriest Traian Frangu came to the United States to be re-united with his children, and he petitioned the late Archbishop VALERIAN Dionisie Trifa to be attached to the Romanian Orthodox Episcopate of America and, in particular, to St. Dumitru Church in New York.

Although he was not active in the Romanian Church in North America through service to any particular parish, he served the Episcopate by his prayers and personal life of dedication as witnessed in Romania.

The Priesthood is one; it is service to the Lord and His Church wherever the faithful gather. With the falling asleep of Archpriest Traian Frangu, the Romanian Church in North America loses the presence of a priest on earth but gains an intercessor in heaven.

To his beloved wife, Dna. Ps. Stela, daughter Julia and son Dan and families, we offer our sympathy and regret that we are unable to be physically with you at this moment. You are in our prayers and thoughts. To the good God, we give our thanks for a soldier of the Lord who served his people, his nation and his Church.

MARTINIAN

Cont. from page 11

concerned and offered hospitality, whether as a meal he had prepared, the use of his own bed or the discussion of spiritual conditions of the Church.

There were many, many others who came to know and love Father Martinian, not as their parish priest or dean, but as the kind pastor at St. George in Regina and the priest on the hill at Ft. Qu'Appelle.

He tells a story. When he lived in the rectory in Regina, he was often visited by natives; some asked for a meal, some clothes, others for financial assistance. He never held back, but gave what he had. One time, after he had given a few dollars to some young natives at his door, they began to dance in front of him. "What are you doing?" he exclaimed! "Father, this dance is how we can thank you," they replied. "What kind of a dance is this?" he inquired? "Well, it's the one we know best, and it's done when someone dies!" "Oh, leu!" responded the monk, "please save it for when I die...!"

Now is the time for the dance of rejoicing, now the time for singing, "Alleluia"! It is the time for sorrow and mourning, but tempered with thanks to the good God who long ago moved a young child by the beauty of the services in his praise. That little boy of Bucovina came to the plains of Canada and nurtured the Romanian Church in Canada. He is an apostle like Paul who came to the Corinthians with this stance:

"I made myself a Jew to the Jews, to win the Jews; that is, I who am not a subject of the Law made myself a subject of the Law to those who are the subjects of the Law, to win those who are subjects of the Law. To those who have no Law, I was free of the Law myself (though not free from God's law, being the law of Christ) to win those who have no Law. For the weak I made myself weak. I made myself all things to all men in order to save some at any cost; and I still do this, for the sake of the gospel, to have a share in its blessings". I Corinthians 9: 20-23.

Memory Eternal!

+ NATHANIEL, Bishop

* Thanks to Constanta Paranuik for much of the personal story background about her uncle which is included herein. ❀

The earthly remains of Fr. Frangu were prepared and dressed by Frs. Fetea and Petrescu; the Rev. Frs. Cojanu, Fetea, Petrescu, Prisacaru, Schiop, Runcanu and Vesa served the Saracusta on Friday, January 14 and Burial on Saturday, January 15. Divine Liturgy was served by Fr. Prisacaru and responses given by Frs. Fetea and Petrescu. Services were held in St. Dumitru Church, New York City. Burial was in the Romanian section of Cypress Hill Cemetery. ❀

+ NATHANIEL, Bishop

MAKING OUR WITNESS

Cont. from page 3

He has promised. Show it, by your works ..."

To the Fathers of the Church, witness embraced all men. It embraced even the enemy. Witness, for them, not only meant preaching, but as in the New Testament, it was an expression of love and purposeful compassion for humanity.

Historical Sources

When we look to history for approaches to witness and mission, we again see the two elements of preaching (teaching) and philanthropy (love) constantly present.

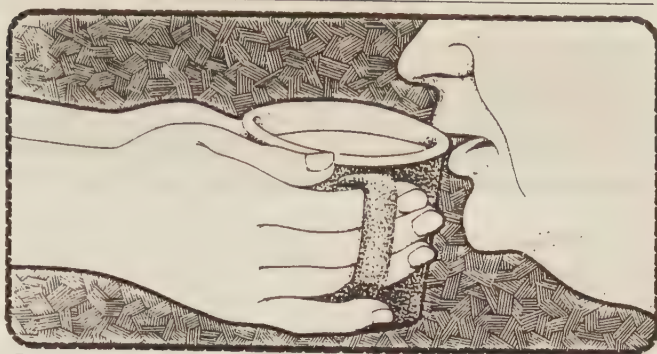
Byzantium's greatness lay in bringing together the preaching of the Good News and humanitarian work. Wherever Byzantine missionaries found themselves, they brought with them the message of Christ. They began the work of translating the Gospel Books and liturgical books. They built schools and orphanages.

This missionary work went on not only outside the borders of the empire but inside as well. In 325 A.D., for instance, at the Council of Nicea, the bishops advised (Canon 70) that hospitals be built in every city of the empire. They concurrently set aside all the surplus of their dioceses for the work of charity. In the fifth century, St. John Chrysostom, Patriarch of Constantinople, built needed hospitals and old-age homes. He tended to the care of prisoners, especially war-prisoners. In the seventh century, St. John the Almsgiver, Patriarch of Alexandria, sent emissaries to compile a list of poor people living in Alexandria. The emissaries returned with a list of 7500 people, who were then cared for by the Church.

In his last will and testament, he said that he had found the treasury of the church full and left it empty: "I have done my best to render to God the things that were God's." Such work continued in the ninth century, when hospices (homes for strangers and foreigners) were founded in various cities and on roads of the empire to provide food and shelter for travellers.

Witnessing Today

What we have seen are some examples of Christians through the centuries witnessing to others. If we could label their activity, we might call it **outreach**. This outreach was a natural expression of their desire to share with the world their love and knowledge of the Risen Lord. They accomplished their task by word and by deed, by preaching and by good works, by sharing the Christian message and by caring for the neighbor, whoever he or she might be. Witnessing always meant and presumed action. It meant a commitment to and giving of oneself to Christ. It was the work of young and old, rich and poor, clergy and laity. It always manifested itself both as individual and corporate service, as external and internal mission. It always was a process by which people extended themselves and began thinking about, doing, and living for others. It always challenged narrow-mindedness, concentration on one's "own house."

It was always a way of life for Christians.

It is clear that witnessing is a definite necessity in our age, as well. It is necessary, because Christ himself said, "For you will always have the poor with you" (Matt. 26:11).

The poor are not only those materially impoverished, but those who are spiritually impoverished as well. The poor are not only those who seek and need food, shelter, and clothing, but who seek and need the Word of God. We know that both types of people exist in our world in vast numbers. But we need not go to the far reaches of East Africa or Central America to find the destitute, poor, and needy. We can look in our own neighborhoods and communities.

A Good Neighbor?

Do we socialize and sympathize with the unemployed husband having a wife and three children, offering even financial assistance? Do we counsel the young, unmarried pregnant girl without a home, job, or husband, revealing to her more choices regarding the dilemma, aside from the legal but non-Christian choice of abortion? Do we open our homes to the family down the street who has lost their home in a tragic fire? Do we include in our activities the recently widowed, spouseless, and lonely? Do we pray for and find medical help for the addict or alcoholic? Do we spend long hours with the friend at work on the brink of suicide because his or her spouse has opted out of the marriage? Do we share our faith with the classmate who has dabbled in numerous religious sects but cannot find peace? Do we critically approach politicians who claim to be Christians, yet compromise the faith on issues in order not to displease the public?

What is described here does not mean that the Church is to become another social agency. In fact, we can become **more** than a social agency. Christian witness is not just supplying material needs. It is supplying all human needs: material needs as well as consolation, counseling, listening, enlightening, argument for the sake of truth, co-suffering, relief of loneliness, and guidance to the knowledge and will of God. This is the witness we as Christians are called to fulfill. In these kinds of loving acts, his Light will shine through and his Truth will be made known. *

The above was excerpted from the Resource Handbook, produced by the Department of Lay Ministries of the Orthodox Church in America.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Bank, Kaitlin Roxann**, daughter of John Bank & Kathy Boronka, Merrillville, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparent: Marianne Nandich.
- Bartels, Lauren Hendrika**, daughter of Louis P. & Tamara L. Bartels, South Australia, Australia. Holy Trinity, Youngstown, OH. Godparent: Crisceda Raub.
- McElroy, Jack Valentin**, son of James McElroy & Marta E.R. Statescu, Bellevue Hill, Australia. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Tudor Popescu and Viorel & Mariuca Brancoveanu.
- Gottfried, Rebecca Anne**, daughter of Darwin & Audrey Gottfried, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Ronda Jessop.
- Iliovici, Tyler Eric Anthony**, son of Ronald & Sherry Iliovici, St. John, IN. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Constantine & Bessie Ardeleanu.
- Miroy, Philip**, son of Steven & Katherine Miroy, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Rev. Dn. Eugen & Dsa. Daniela Vasilescu.
- Miroy, Virginia**, daughter of Steven & Katherine Miroy, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Rev. Dn. Eugen & Dsa. Daniela Vasilescu.
- Miroy, Winston James**, son of Steven & Katherine Miroy, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Rev. Dn. Eugen & Dsa. Daniela Vasilescu.
- Mitchell, Virginia Crystal**, daughter of Paul Mitchell & Maria Marks. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Archie & Tisa Stevens.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Kvitkovich, Regina**, Vienna, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Miroy, Katherine A.**, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Miroy, Steven G.**, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- O'Kresik, Margaret**, West Middlesex, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. John Mancantelli.
- O'Kresik, Walter (Vladimir)**, West Middlesex, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. John Mancantelli.
- Patrick, Eddie**, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. John Mancantelli.
- Patrick, Norma**, Hermitage, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Rev. Fr. John Mancantelli.
- Randall, Peter J.**, Regina, SK. St. George, Dysart, SK. Rev. Fr. Daniel Nenson.
- Thomas, James F.**, Burke, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.
- Thomas, Roxane G.**, Burke, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander Webster.

MARRIAGES

- Panlilio, Mario G. and Emma D. Yuzon**, Annandale, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: Daniel Schuresko.
- Pintilie, Cristinel and Roxana M. Neascu**, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Constantin & Constantina Duta.

DECEASED

- Adamache, George C.**, 75. St. George, Regina, SK.
- Banasiak, Walter**, 82. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN.
- Barbos, George**, 78. St. Mary, St. Paul, MN.
- Domsa, Catherine**, 94. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Kinnear, Lenore I.**, 71. St. Mary, Falls Church, VA.
- Lascue, William D.**, 83. St. George, Regina, SK.
- Moldovan, John**, 79. St. George, Regina, SK.
- Serb, John Jr.**, 72. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Socarda, Livia**, 79. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
- Sonia, Lena I.**, 81. St. Mary, St. Paul, MN.
- Strimbu, Emily**, 93. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN.
- Vakentie, Flora**, 85. St. George, Regina, SK.
- Visoianu, Constantin**, 96. Holy Cross, Alexandria, VA.
- Wybierala, Alice**, 54. St. Mary, St. Paul, MN.
- Zerva, Nellie C.**, 70. St. John, Woonsocket, RI.
- Zglimbea, Ioan**, 71. St. Nicholas, Troy, MI.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Rev. Fr. Catalin Mitescu, Claremont, CA	\$125.00
M/M Octavian Berteau, Warren, OH	\$100.00
M/M Dumitru Radu, Woodside, NY	\$100.00
M/M Stephen Shonn, Youngtown, OH	\$100.00
M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$100.00
M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA	\$ 50.00
Psa. Nicole Mitescu, Claremont, CA	\$ 50.00
M/M Constantin Marandici, Sterling Hts., MI	\$ 50.00
Mary Motiu, Orwigsburg, PA	\$ 50.00
M/M George Ross, Schererville, IN	\$ 50.00
M/M Vasile Uscatu, Bronx, NY	\$ 50.00
Irene A. Blendea, Lathrup Village, MI	\$ 25.00
V. Rev. Fr. Richard Grabowski, Warren, OH	\$ 25.00
M/M Peter Grosorean, Dearborn, MI	\$ 25.00
George Fogoros, Jr., S. Euclid, OH	\$ 20.00
Marie Mayar-Morar, Hollywood, FL	\$ 20.00
Julia Nartea-North, Chicago, IL	\$ 15.00

GENERAL DONATIONS

Anonymous	\$500.00
Anonymous	\$200.00

Cont. on page 18

HIERARCHAL SCHEDULE

December 19, Sunday. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Divine Liturgy. Brunch. Children's Christmas program.

December 24, Friday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Vigil of the Holy Nativity.

December 25, Saturday. Nativity of Our Lord. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. Reception. Children's Christmas program.

December 26, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy. Festive dinner. Program.

January 2, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

January 5-6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Wednesday: Vigil for Theophany. **Thursday:** Theophany. Divine Liturgy. Blessing of the Water Service.

January 9, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

January 15, Saturday. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. AROY National Board meeting.

January 16, Sunday. Cleveland, OH. St. Mary. Divine Liturgy. Booster Dinner for Project '94. Pastoral visit to V. Rev. Fr. Hategan in hospital. ✱

CLERGY CHANGES

SUCIU, Dan (Danut) Rev. Fr. Released from pastoral duties to St. George Church, Regina, SK, at his own request, December 30, 1993, and transferred to the Metropolitan's Office for release to the Antiochian Archdiocese, effective December 9, 1994. ✱

LETTERS

Your Grace:

Enclosed please find our check for \$250.00 representing the cost of furnishing one room at the dormitory.

I am convinced that if we direct an appeal to our members explaining the absolute need to operate within the laws of the State of Michigan, the summer camp, the results will be all positive.

We are fortunate to have Preoteasa Rosco and her enthusiasm for the summer camps. She is a great asset to us and I am personally very pleased, because I've known her since the day she was born. I pray that her example can be followed by others. She is a member of the generation who are well educated and possess the energy to accomplish things. ✱

Respectfully yours,

John J. Sibisan

FINANCIAL REPORT *Cont. from page 14*

Axente Banchiu, Warren, MI	\$ 50.00
Peter Gibb, Brookfield, OH	\$ 25.00
M/M Richard Rogozan, Livonia, MI	\$ 25.00
Iuliana Campean, Grosse Pointe Pk., MI	\$ 20.00
(Christmas donation)	
Victor Leahul, Redford, MI	\$ 20.00
(Christmas donation)	
M/M Paul T. Maty, Akron, OH	\$ 20.00
(Christmas donation)	
M/M George Oprea, Mt. Prospect, IL	\$ 20.00
M/M Petre Popescu, Sterling Hts., MI	\$ 20.00
M/M Wolfgang Papenheim, Farmington Hills, MI	\$ 15.00
M/M George Dragila, Battle Creek, MI	\$ 10.00
(Christmas donation)	
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$ 10.00

MEMORIALS

Psa. Isolde Dobrin, Norwich, CT	\$100.00
(I.M.O. Fr. Dumitru Dobrin)	
M/M John Popp, Jr., Warren, OH	\$100.00
(I.M.O. Abp. Valerian, 7th Anniversary of Death)	
Psa. Margareta Benchea, Clearwater, FL	\$ 50.00
(I.M.O. Rev. Fr. Miron Benchea)	
Julia Nartea-North, Chicago, IL	\$ 20.00
(I.M.O. Parents)	
Florence Churilla, Eastpointe, MI	\$ 10.00
(I.M.O. Father, Todor Csernyant)	

EPISCOPATE DUES

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$8,700.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$7,560.00
Holy Trinity, Miramar, FL	\$4,760.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$4,280.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$4,060.00
St. Mary, Elmhurst, NY	\$3,780.00
St. Dumitru, New York, NY	\$3,420.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$2,140.00
St. Thomas, St. Louis, MO	\$1,800.00
St. Nicholas, Regina, SK	\$1,680.00
St. Mary, Calgary, AB	\$1,040.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Holy Trinity Ladies Auxiliary, Miramar, FL	\$100.00
--	----------

BISHOP'S TRAVEL FUND

St. Mary, McLean, VA	\$512.50
Margaret Caciavely, St. Louis, MO	\$300.00

HELP FOR ROMANIA

Anonymous	\$200.00
Carrie Steski, Winnipeg, MB	\$200.00
(I.M.O. Vasile & Mary Georgetts)	

MISSION FUND

Anonymous	\$500.00
Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$300.00
Presentation of Our Lord, Akron, OH	\$200.00
Descent of the Holy Ghost, Merrillville, IN	\$ 86.00
M/M T.G. Gerwing, Hermitage, PA	\$ 25.00
Rev. Fr./Psa. Raymond Samoila, N. Canton, OH ...	\$ 25.00

DORMITORY BED FUND

M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$500.00
--	----------

WILLIAM R. STANITZ / AROY SCHOLARSHIP FUND	
M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$500.00

DOMNULUI SĂ NE RUGĂM

(Partea a III-a)

Maica Benedicta

De câte feluri este rugăciunea?

Rugăciunea nu se poate împărți, pentru că este dialogul omului cu Dumnezeu care l-a făcut și acest dialog trebuie să fie permanent, fie că avem nevoie de ceva sau nu. Rugăciunea este expresia dragostei noastre de copii ai lui Dumnezeu față de Părintele nostru cel ceresc.

Însă, după cuprinsul ei, rugăciunea poate fi de trei feluri: de laudă, de mulțumire și de cerere.

1. Prin Rugăciunea de Laudă noi preamărim pe Dumnezeu, ziditorul tuturor celor văzute și nevăzute. Nu numai noi - spune psalmistul - ci "toată suflarea laudă pe Domnul." Focul, grindina, zăpada, viforul, copacii, lumbrăvii, animalele . . . Prin acest fel de rugăciune noi credem că puterea Lui este nemărginită și strălucirea și slava Lui sunt fără de asemănare. "Lăudați pe Domnul din ceruri; lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui; lăudați pe El întru tăria puterii Lui; lăudați pe El după mulțimea slavei Lui." (Ps. 150)

2. Rugăciunea de mulțumire este recunoștința noastră pentru toate binefacerile pe care Dumnezeu le revarsă cu îndestulare asupra noastră, în fiecare zi. Dragostea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de om nu are limită. Spunea cineva într'un ziar american, că dacă Dumnezeu ar intra în grevă, lumea și tot ce vedem noi ar pieri într'o secundă. Rugăciunea noastră de mulțumire ar trebui să fie foarte smerită. În fața nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu, omul trebuie să-și vadă nevrednicia; cât de bun este Dumnezeu și cât de păcătoși suntem noi; câte răutăți facem noi, și El tot ne iubește!

3. Prin rugăciunea de cerere, aducem înaintea lui Dumnezeu dorințele noastre și ale semenilor noștri. Cererea noastră nu trebuie să fie numai pentru bunuri materiale, confort și izbăvire de boale; Dumnezeu știe că avem nevoie de toate acestea. Însă, dacă noi cerem smerenie ca să biruim ispita și păcatul, bunurile materiale vin de la sine. Ceeace ne trebuie nouă este puterea de a fi statornici pe calea binelui și a virtuții. Condiția rugăciunii de cerere este încrederea că cerințele noastre vor fi ascultate și împlinite. Inuși Mântuitorul a zis: "Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide" (Matei 7,7:8), și să căutăm mai întâi Împărăția Cerurilor și Dreptatea lui Dumnezeu, pentru că toate celelalte vin de la sine (Matei 6,33). Altfel, dacă nu ne rugăm, ajungem cum spune Profetul Agheu: "Ați semănat mult și ați cules puțin; ați mâncat, dar nu v-ați săturat; ați băut și tot setoși ați rămas; v-ați îmbrăcat cu veșminte, dar nu v-au ținut de cald și ați strâns simbria voastră într'o pungă spartă (Agheu, 1:16). Să nu ne rugăm numai în necazuri, că deaceia Dumnezeu nu ne dă. Să ne rugăm și în vreme de bucurie, căci rugăciunea este cheia vistrierei darurilor dumnezeiești. Să cerem cu credință și stăruință, așa cum a cerut femeia cananeiancă, leproșii, orbii și paralizicii din Evanghelie.

Unde este locul în care trebuie să ne rugăm?

Biserica este un loc special, unde creștinul își înalță sufletul către Dumnezeu. Așa precum Moise a numit Cortul cel Sfânt "locul prezenței lui Dumnezeu" și se ducea acolo de câte ori voia să-i spună ceva lui Dumnezeu, așa și noi trebuie să ne ducem la biserică în fiecare Duminecă și sărbătoare și să ne rugăm, pentru că Iisus a spus despre Templu: "Casa Tatălui Meu este casă de rugăciune" (Marcu, 11:17). Însă, Dumnezeu fiind pretutindenea, ne putem ruga oriunde. Mântuitorul s'a rugat în templu, în pustiu, pe munte, în casă, în Grădina Ghetsimani, pe cruce . . . Sfântul Apostol Pavel s'a rugat pe acoperișul casei (Fapte, 10:9), Pavel și Sila în templu (Fapte, 16:25) . . . etc. Dar, mai ales, în noi înșine, căci e adevăratul templu al Dumnezeului celui viu. Templele de zid sunt trecătoare, însă omul este nemuritor și rămâne veșnic biserică sfințită a lui Dumnezeu. Adevărații închinători sunt cei care se încuie în camera inimii. În sensul acesta trebuie să luăm cuvintele Mântuitorului din convorbirea cu Samarineanca: "Adevărații închinători se închină Tatălui în Duh și Adevăr" (Ioan, 4:21-23).

Slujbele Bisericii și împărțirea lor.

După scopul, destinația sau caracterul lor, slujbele bisericești se împart în trei grupe principale:

1. Cele șapte laude, care se oficiază zilnic în bisericile din mănăstiri. Ele sunt o continuare liturgică a Vechiului Testament, căci se făceau la templu la fel cum se oficiază astăzi în mănăstirile noastre ortodoxe, numai conținutul este diferit. La bisericile parohiale, aceste șapte laude se oficiază numai duminică și în zile de sărbători.

2. Cele șapte taine ale Bisericii: Botezul, Mirungerea, Mărturisirea, Sfânta Împărtășire, care este de fapt Liturghia sau Taina Sfintei Euharistii, Nunta, Preoția și Sfântul Maslu. Ele se săvârșesc la cererea credincioșilor, pentru că ele suplinesc nevoile duhovnicești ale credincioșilor, care nu sunt desăvârșiți, decât prin asistența darului Duhului Sfânt. Rânduiala acestor slujbe se găsește în Bisericile Ortodoxe, într'o carte specială, numită "Molitfelnic" sau cu un nume mai grecesc: "Evhologhion."

3. Sfânta Liturghie sau Taina Sfintei Euharistii formează un grup aparte. Ea este centrul cultului divin public. Nu poate fi oficiată decât cu prezența credincioșilor în biserică. În realitate, toate celelalte laude nu sunt decât o pregătire pentru acest serviciu central, iar cele șapte taine se săvârșeau în biserică primară numai în contextul Sfintei Liturghii, nici decum separate de aceasta, arătând oarecum, că întreaga viață a omului, de la Botez până la mormânt este o liturghie.

Să observăm acum cele șapte laude care țin legătura intimă a omului cu Dumnezeu, în cele 24 de ore. Se numesc "laude" pentru că prin ele preamărim pe

Cont. la pag. 18

Dumnezeu. Sunt în număr de șapte, după cuvântul psalmistului: "De șapte ori în zi Te-am lăudat, Doamne." Ele reprezintă momente principale din lucrarea mântuirii noastre, săvârșită - în timp - de Domnul nostru Iisus Hristos. Și pentru că reprezintă legătura noastră cu Iisus, culminează prin desăvârșita unire cu El prin Sfânta Taină a Euharistiei, în care ne împărtășim cu Trupul și Sângele Lui.

Aceste trei grupe de slujbe simbolic închipuiesc Sfânta Treime, dându-ne prilej să ne asemănăm cu cele nouă cete îngerești care neîncetat laudă pe Dumnezeu în ceruri (Sf. Simeon Tesalonicanu).

Originea celor șapte laude

Numărul de șapte al laudelor este foarte des întâlnit în Vechiul și Noul Testament: În ziua a șaptea Dumnezeu s'a odihnit de lucrul Său (Fac. 4,5). Cetatea Ierihonului a fost înconjurată de șapte preoți cu șapte trâmbițe, timp de șapte zile (Iosua 6:13-21). În profeția lui Daniil, cu privire la Mesia, apare numărul șapte (Daniel 9:24).

De șapte ori câte zece este numărul ucenicilor Domnului (Luca 10:1). Șapte pilde a rostit Mântuitorul despre Împărăția Cerurilor (Matei, c.13). Iisus recomandă să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte (Mt. 8:11-23). Șapte cereri sunt în Rugăciunea Domnească. Apostolul Ioan scrie celor șapte biserici din Asia (Ap. 1:4).

Importanța simbolică a numărului șapte s'a păstrat și în învățătura Bisericii Ortodoxe: Darurile Duhului Sfânt sunt șapte; șapte sunt păcatele de moarte; șapte preoți slujesc la Taina Sfântului Maslu, după numărul celor șapte evanghelii și epistole care se citesc. De aceea și Sfinții Părinți au așezat numărul laudelor bisericești la șapte. După rânduiala noastră bisericească, ele sunt grupate în trei momente ce marchează cadrul unei zile liturgice:

1. Ceasul al nouălea, Vecernia și Pavecernița
2. Mezonoptica, Utrenia și Ceasul I.
3. Ceasul III, Ceasul VI și Tipica

Când Dumnezeu s'a pogorât în lume, aceste laude erau deja rânduite la Templul din Ierusalim și în toate sinagoglele evreiești. Avem dovezi clare despre acestea în Cartea Faptelor Apostolilor.

Ceasul al nouălea amintește nouă creștinilor de moartea Mântuitorului pe cruce, când și-a dat Duhul în mâinele Părintelui Său zicând: "Săvârșitu-s'a" (Lc. 23:46). Tot conținutul acestei rugăciuni este despre pocăința tâlharului de pe cruce și, în genere, despre răscumpărarea neamului omenesc. Faptele Apostolilor amintesc în cap. 3:1, că Petru și Ioan se duceau la Templu pentru acest moment de rugăciune când au vindecat un slăbănog, iar prin această minune au adus la Hristos trei mii de oameni.

Vecernia este și mai veche decât ceasurile, fiind legată de jertfele ce se aduceau seara la Templu. (Parali 23:18; Ieșire 29:39). Sfântul Ambrozio spune că Vecernia era ora tămâierii. Citirile din Vechiul Testament care abundă în timpul acestei slujbe înseamnă pregătirea profetică a venirii lui Mesia care este ca lumina cea de seară ce strălucește întunericul vieții noastre. Mai amintește și de

coborîrea Trupului Domnului de pe cruce și punerea în mormânt, care au avut loc seara. Iar pentru credincioși este mulțumire pentru ziua care a trecut și petrecerea nopții sub scutul lui Dumnezeu. "Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta . . . și ca o jertfă de seară" (ps. 140). În timpul acestei tămâieri, Arhanghelul Gavriil vestește Profetului Zaharia nașterea Sf. Ioan Botezătorul. Tot seara a fost Cina cea de Taină, când Mântuitorul instituie Sfânta Eucharistie.

Pavcernița sau Dupăcinarea, cum îi mai spun Grecii, cuprinde rugăciunile celor ce merg spre somn, osteniți fiind de truda zilei. Ea este și aducerea aminte de moarte.

Mezonoptica se citește numai în mănăstiri, ca o poruncă a Mântuitorului care a zis: "Privegheați și vă rugați ca nu știți ziua nici ceasul în care Fiul Omului va veni . . . (Mt. 25:6-13). Imnul central al Mezonopticii este: "Iată mirele vine miezul nopții . . ." Este vorba de a 2-a venire a lui Hristos și de Judecata din urmă, pentru care trebuie să fim pregătiți, pentru că - așa cum spune Domnul - nici îngerii din cer nu știu când va fi acest moment. Mezonoptica ne mai amintește de rugăciunea lui Iisus făcută în Grădina Ghetsimani, înainte de începerea Sfințelor Patimi.

Utrenia este împlinirea Profețiilor Mesianice: "Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă." Noi cântăm din acest psalm. Iar cele 11 Evanghelii ale Învierii, citite la Utrenia de Duminică ne arată că mântuirea noastră se bazează pe adevărul Învierii lui Hristos.

Ceasul I reprezenta în Vechiul Testament rugăciunea pentru începutul zilei. De aceea, noi cântăm în timpul acestei slujbe: "Dimineața auzi glasul meu, Împărate al meu și Dumnezeu meu," iar ultima rugăciune arată că Hristos este lumina cea adevărată care a venit să lumineze pe tot omul ce locuiește în întunec.

Ceasul III amintește de Pogorîrea Duhului Sfânt peste Apostoli, care s'a întâmplat la al treilea ceas din zi (Fap. Ap. cap 2), când s'a întemeiat Biserica, a cărei viață este Duhul Sfânt.

Ceasul VI este ceasul răstignirii Domnului Hristos, în miezul zilei

Tipica se citește numai în mănăstiri, când nu este Liturgie

Un capitol aparte în viața bunului creștin constituie mesele de dimineață, la prânz și seara. Ele nu se fac fără rugăciune de binecuvântare și mulțumire. Hrănindu-ne trupește, trebuie să ne hrănim și duhovnicește, mai ales pentru că Iisus s'a făcut pentru noi hrană și băutură și pâine și vin. Fiecare masă este ca o mică euharistie. Rugăciunile dinainte și după consumarea mâncării ne amintesc că omul nu trăiește numai cu pâine, așa zice scriptura, ci și cu cuvântul lui Dumnezeu. Dacă omul nu poate participa la cele șapte laude, dacă din cauza tribulațiilor vieții neglijează uneori rugăciunile de dimineață și de seară, cel puțin la mese, când familia este adunată ar trebui să aducă slavă lui Dumnezeu. De aceea dăm mai jos, în întregime rugăciunile dinainte și după masă:

Înființarea Episcopiei Ortodoxe Române Din America (2)

Sfârșitul Primului Război Mondial a influențat în mai multe feluri comunitatea Românilor-Americanii.

În primul rând războiul a atras după sine o profundă schimbare a stării materiale a tuturor Americanilor. În timpul războiului și după aceea, industria americană a luat un avânt extraordinar. Sistemul național de drumuri construit în acei ani și adevărata explozie a industriei de automobile a schimbat în câțiva ani fața Americii. Orașele au dezvoltat foarte mult iar populația ocupată în agricultură a scăzut și mai mult din punct de vedere numeric. În aceste noi condiții Românii-Americanii au beneficiat de salarii mai bune și situația lor economică s-a schimbat în bine. Dar această schimbare a stării materiale a fost însoțită și de o profundă schimbare a mentalității și a identității, a conștiinței de sine.

Sfârșitul războiului prim mondial a realizat și împlinirea visului de veacuri al Românilor, realizarea României Mari. Cu voia lui Dumnezeu la 1 Decembrie, 1918 Românii se aflau în hotarele aceleiași țări.

Această istorică realizare precum și credința că în România Mare lucrurile vor merge din bine în mai bine, au făcut pe mulți Români-Americanii să își lase rosturile cu greu agonisite și să se întoarcă în țara "veche." La un moment dat chemarea să "merem acasă" se putea auzi în tot locul și ea a fost circulată de mulți oameni de bună credință dar și de mulți oameni de rea credință. Oricum, o parte din Românii-Americanii s-au întors "acasă." Unii din ei după doi sau trei ani s-au reîntors în America iar alții au rămas acolo și aceasta este o altă istorie nu prea cunoscută. Dar, majoritatea Românilor-Americanii și mai ales majoritatea lor cea mai activă și mai semnificativă, au rămas pe loc. Fără să își dea poate seama și oricum fără să teoretizeze prea mult, Românii-Americanii deveniseră oameni ai locului, parte a națiunii Americane. Mai mult încă, acest grup a început să se dezvolte prin sine și în sine căci influxul de noi veniți a încetat. Noile legi de imigrare, Johnson Act, au limitat drastic accesul în Statele Unite iar emigrarea Românilor virtualmente a încetat. Acest nou spirit și nouă identitate, de Român-American, se vor dezvolta încă și mai mult în anii ce au urmat. Ele vor deveni perfect vizibile abea la începutul anilor cincizeci dar de fapt ele s-au format în anii de la finele primului război mondial. Consolidarea grupului Românilor-Americanii a făcut încă mai mult necesară înființarea unei Episcopii Ortodoxe care să aibă grijă de nevoile lor spirituale specifice. Era nevoie de o asemenea Episcopie deoarece în anii aceia. Pr. Ioan Podea se îndepărtase cu totul de învățăturile Bisericii, ajungând un înfocat predicator socialist și având obsesii anti-clericale maladive. În vremea și după primul război mondial un număr de mireni mai învățați și care aveau ceva cunoștințe teologice și erau familiari cu serviciile bisericești, au căpătat hirotonirea de la Episcopi ruși din

America. Acest grup de preoți a început să urmărească propriile lui interese și acești preoți "făcuți" în America, nu erau prea mult apreciați de către preoții "făcuți" în țară și care îi considerau, probabil pe bună dreptate, mai slab pregătiți.

În acei ani multe apeluri și scrisori au fost trimise la autoritățile ecleziastice din România, cerând ajutor, în vederea organizării. Cele mai multe dintre aceste apeluri nu au căpătat nici un răspuns. Totuși între 1922-1923 au sosit în America opt preoți foarte calificați din România. Printre aceștia erau preoții Ioan Trutza, Stefan A. Opreanu, Ioan Stanilă, Ioan Radu, Andrei Moldovan. Toți aceștia aveau să aibă un important rol în dezvoltarea Bisericii Ortodoxe Române din America. Pr. Ioan Podea a fost înlocuit cu părintele Ioan Radu și apoi cu părintele Victor Muresan.

Între 1923-25 atât preoții hirotoniți în America cât și aceia hirotoniți în România au căutat să organizeze o Episcopie pe seama Românilor-Americanii. Dar atât eforturile unora cât și ale celorlalți au eșuat. După aceea numărul scrisorilor și apelurilor trimise autorităților bisericești din "țară" s'a înmulțit încă și mai mult. În paralel s'a desfășurat o adevărată campanie de lămurire a poporului Român-American asupra nevoii și rostului unei Episcopii. Ziarul "America," oficiul Uniunii Societăților Românești din America, și-a oferit cu generozitate paginile. Numeroase articole s'au publicat acolo semnate de Părinții Ioan Trutza, Ilie Pop, Ioan Stanilă, Traian Birău, Andrei Moldovan, Octavian Mureșan și încă mulți alții.

În această situație și primind atât de multe apeluri, Sfântul Sinod din București a decis să trimită pe Părintele Trandafir Scorobeț într-o misiune de informare. În timpul sederii sale, Pr. Scorobeț a vizitat numeroase biserici Româno-Americane, a stat de vorbă cu mulți clerici și cu mulți mireni. Concluzia lui a fost că înființarea unei Episcopii era o necesitate.

Primul pas către înființarea Episcopiei l-a reprezentat convocarea unei conferințe preoțești în 30 Ianuarie, 1929 la Cleveland, Ohio. Conferința s'a concentrat asupra analizării și studierii unor probleme pastorale. Dar au fost discutate și probleme de natură organizatorică și practică. Între altele s'a decis convocarea unui Congres în orașul Detroit între 25-28 Aprilie, 1929.

În perioada imediat de dinaintea Congresului o viguroasă campanie de lămurire și explicare asupra nevoii de a avea o Episcopie s'a purtat prin gazeta "Tribuna Română," înființată de către Nicolae Drugociu, Iosif Drugociu, Nicolae Bârsan și Remus Budoi, și redactată de către Părintele St. At. Opreanu. Ziarul "America" a continuat să publice la rândul lui articole favorabile înființării Episcopiei.

Cont. la pag. 21

Martiraj Ortodox În Inchisorile Comuniste — I

Articol apărut în foaia locală "Cuvântul liber" — Dec. 1991

Părintele Ioan, un martir al bisericii Ortodoxe Române, este în prezent duhovnic la Mănăstirea Recea. A fost condamnat de regimul comunist la închisoare pe viață, pentru faptul că a crezut și a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt împlinit într-o credință capabilă să facă minuni, să schimbe fața mutilată a lumii.

— "Cui mai folosește calvarul prin care am trecut eu?" m'a întrebat când l-am rugat să-și publice memoriile în ziarul "Cuvântul liber."

— Nouă, părinte Ioan, nouă și celor care vin după noi, pentru ca asemenea drame, în România și nici în altă parte, să nu se mai întâmple. Ascultându-vă, poate devenim mai buni, mai înțeleghători, mai toleranți ...

BASILEUS

— "Sunt de origine bihorean, născut în 26 iunie 1922, din părinții: preot Gavril și prezbitera Maria. Studiile primare le-am făcut în satul natal, iar cele medii la liceul "Emanoil Gojdu" din Oradea, ultimele două clase sub ocupație maghiară, la liceul "Sfântul Ladislau," secția română, cu profesori maghiari. Apoi am urmat teologia la Cluj, în paralel și dreptul, timp de 3 ani. După ce mi-am luat licența în teologie, la Sibiu, am frecventat 2 ani seminarul pedagogic universitar, religie ortodoxă, fiind repartizat, după absolvire, profesor la liceul "Gheorghe Barițiu" din Cluj. Admis la doctorat în 1947, la București, timp de 2 ani am studiat sub îndrumarea părintelui Stăniloae, susținându-mi și câteva lucrări. Cunoscând viața monhală în Mănăstirea Sâmbăta, în 1947 am renunțat la învățămînt și am plecat la Mănăstirea Vladimirești, lângă Tecuci.

În 26 mai 1948, am fost hirotonisit diacon de P.S. Nicolae Popvici — un episcop martir — în 27 Noiembrie 1949, tuns în monahism, primind numele de Ioan, iar în Decembrie 1949, hirotonisit ieromonah pe seama Mănăstirii Vladimirești. Aici am slujit până în 1955, când, datorită unui memoriu, înaintat conducerii Statului și Conducerii Bisericii Ortodoxe, s'a hotărît, ilegal, caterisirea mea. Pe "tovarăși" îi deranja Mănăstirea Vladimirești, intenționau să o desființeze. M'am opus. Comuniștii se temeau de minunile ce se întâmplau la acea mănăstire cu ajutorul lui Dumnezeu. La praznicul hramului "Adormirea Maicii Domnului," ultimul din 1954, cu toată teroarea comunistă, au fost prezenți peste 30,000 de credincioși. Gheorghe Apostol era originar din satul Vladimirești și lupta și el să desființeze mănăstirea cu orice preț. Probabil că din ordinul rușilor. Tatăl lui, un bun creștin, i-a spus: "Eu te-am făcut, eu te omor dacă te legi de mănăstire."

Printr-o înscenare mârșavă, datorită unui denunț

mincinos, am fost acuzat de instigare la terorism, arestat din ordinul Securității și condamnat la muncă silnică pe viață de Tribunalul Galați; încarcerat în penitenciarul semicerc din aceeași localitate, într-o celulă fără geam, fără calorifer. Acolo mi-am petrecut Sfintele sărbători.

Slăbit după o anchetă grea — cei de la Interne făceau exces de zel — eram hotărît să-mi văd de mântuirea sufletului, conștient că din zi în zi, mi se scurtează firul vieții. Zdrangănul metalic al ușilor devenise o adevărată tortură. Când solicitam să merg pentru mine, mi se spunea: "Așteaptă"; zile întregi mi se răspundea: "Așteaptă" Aveau un sistem diabolic de a te distruge moral și fizic, îți măcinau nervii și trupul. La un moment dat am făcut un TBC glandular. Concomitent, mâinile, din cauza mizeriei și a frigului, mi-au crăpat până la os. Cu toate acestea, făceam un efort supraomenesc să mă rog de fiecare dată în poziția de rugăciune. Nu a lipsit o zi fără să officiez Sfânta Liturghie. Cu ajutorul plantoanelor (deținuți de drept comun) primeam o sticlă de vin tonic ca medicament. Antimismul îl aveam cusut pe spatele maieului. Potiul era o cutie de medicamente din ebonită sfințită. Într-o noapte, pe 7 februarie, am avut un vis cutremurător. Am visat-o pe mama moartă în casa parohială unde m'am născut. Era înconjurată de flori și când am pășit să-i săruf mâna, m'am trezit cu picioarele pe cimen tul rece din celulă. Visul m'a tulburat, fiindcă de obicei nu rețineam visele. La ora 10 s'a deschis vizeta și un ofițer de securitate, care se ocupa de mine, m'a întrebat: "Iovan Silvi fă-ți bagajele!". M'au transferat în celula nr. 26 de la etajul I, cu căldură și geam. Păream un câine hăituit, scăpat dintr-o grotă. În aceeași săptămână a venit doctorul Schoferman de la Spitalul Central al Penitenciarelor, care văzând în ce hal sunt, l-a întrebat pe medicul și sanitarul penitenciarului din Galați:

— "I-ați dat vreo îngrijire?"

— "Nu!"

— Atunci de ce nu l-ați împușcat? Să-l duceți cu proxima dublă la Văcărești." Când a sosit prima dubă, pe care scria: "Caravană cinematografică" mi-au pus lanțuri la picioare și cătușe la mâini, și întins pe podea am fost transportat la gară. Acolo am auzit cum împrăștia oamenii spunându-le că au de încărcat cartofi în vagoane. La Văcărești m-a primit doctorul Schoferman și doctorul Blidaru, fiu de preot. Aceștia m'au îngrijit și m-au vindecat. Când s'au împăcat rușii cu americanii am avut dreptul să scriu acasă, să chem pe cineva la vorbitor. Am chemat-o pe mama. În 28 August la scadența vorbitorului o așteptam cu nerăbdare. Mare mi-a fost mirarea când a apărut tata. Fără să-i spun "Sărut mîna," l-am întrebat de ce nu a venit mama. Mi-a răspuns să fiu liniștit că va veni rîndul viitor. Am tipat:

Cont. la pag. 2

Cont. de la pag. 20

— “De ce-mi spui lucrul acesta? Mama venea și dacă era bolnavă pe targă. Ce s'a întâmplat pe 7 Februarie?”

Tata surprins a început să plângă.

— “Cine ți-a spus?”

— “Am visat pe 7 Februarie că era moartă. Cred că a ajuns la Maica Domnului și a rugat-o să aibă grijă de copilul ei” am răspuns plângând.

Bietul tata a căzut zdrobit pe gardul de sârmă și mi-a șoptit:

“Mi-am rupt doliul, am băut un pahar de vin să prind curaj dar văd că știi.” ✱

(va urma)

Înființarea Episcopiei

Cont. de la pag. 19

La Congresul din Detroit din 25-28 Aprilie, 1929 au participat un număr de 29 de preoți și un mare număr de mireni. Congresul a decis înființarea Episcopiei Ortodoxe Autonome. Același Congres a votat și Statutele Episcopiei. Aceste statute au fost concepute după modelul Statutelor Organice făcute de către Mitropolitul Andrei Baron de Șaguna pentru poporul Român Ortodox din Transilvania. Rolul mirenilor era mare căci în fond pe ei și de ei depindea puterea Episcopiei. Desigur, anume modificări s'au făcut, ținând seama de starea concretă de lucruri din America.

Înființarea Episcopiei Române Ortodoxe din America a deschis o nouă pagină în istoria ortodocșilor Români-Americanii. ✱

Alexandru Nemoianu

Domnului Să Ne Rugăm

Cont. de la pag. 18

LA MICUL DEJUN

Înainte de începerea mesei:

Tatăl Nostru Care ești în Ceruri, Sfintească-se Numele Tău. Vie Împărăția Ta, Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, Ci ne mântuiește de cel viclean. Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Dacă este preot la masă, el zice:

Hristoase Dumnezeu nostru, binecuvintează mâncarea, băutura, casa aceasta și pe noi robii Tăi, că Sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Dacă nu este preot de față, cel mai bătrân din familie zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi!

Sculându-ne dela masă zicem:

Mulțumim Tie, Hristoase Dumnezeu, că ne-ai săturat pe noi din bunătățile Tale cele pământești. Nu ne lăsa lipsiți și de cereasca Ta Împărăție, ci precum ai venit în mijlocul ucenicilor Tăi, Mântuitorule, pace dându-le lor, așa vino și la noi și ne mântuiește. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și vecii vecilor, Amin!

Dacă este preot la masă, el zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește din darurile Sale cele bogate, cu al Său Har și cu a sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

Dacă nu este preot la masă, cel mai bătrân din familie zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi!

LA MASA DE PRANZ sunt aceleași rugăciuni, neschimbate, întocmai ca la MICUL DEJUN.

LA CINĂ sau MASA DE SEARĂ

Înainte de a ne așeza la masă:

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

Dacă vreun preot este prezent, zice:

Hristoase Dumnezeu, binecuvintează mâncarea aceasta, băutura și pe noi robii Tăi!

Dacă nu va fi preot, cel mai bătrân zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi!

După ce ne sculăm de la masă zicem:

Veselitu-ne-ai pe noi Doamne întru făpturile Tale și în lucrurile mânilor Tale ne-ai bucurat. Însemnatu-s'a peste noi lumina feții Tale, din rodul grâului, al vinului și al untului de lemn care s'a înmulțit. Cu pace împreună ne vom culca și vom adormi, căci Tu Doamne, întru nădejde ne-ai așezat pe noi! Slavă Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

De va fi un preot de față, acela zice:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său dar și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii Vecilor!

Iar de nu va fi preot de față, cel mai bătrân zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi! ✱

Privind În Sus Spre Maria

Peter R. Gillquist

(fost pastor Baptist, astăzi Preot Ortodox)

Nu am avea oare dreptate dacă am spune că nici o femeie din toata istoria creștinismului nu a fost mai neînțeleasă decât a fost Fecioara Maria de către Creștinătatea modernă?

Și fără îndoială, că dacă după o discuție despre Maria între doi creștini nu se rezolvă nimic, aceasta este pentru că anumiți creștini refuză să dea atenție unor date biblice. L-am auzit pe Billy Graham spunând nu numai odată ci de mai multe ori dealungul anilor: noi creștinii evanghelici nu-i dăm Mariei ceea ce i se cuvine. Și nu am nici un fel de îndoială că are dreptate. Dar afirmația lui ridică o întrebare crucială despre Maria. Ce este ceea ce i se cuvine?

Înainte de a vedea ce spun Scripturile despre Maria, va trebui să recunștem existența unei probleme care aduce cu ea multă dificultate atunci când cineva dorește să vorbească despre acest subiect. Adesea atmosfera plină de sentimente personale în jurul acestui subiect ne împiedică să fim obiectivi când privim în sus spre Maria. De aceea noi cei care am fost educați de mici să punem sub semn de întrebare sau să respingem orice fel de onoare dată Mariei în cultul creștin sau în arta creștină, suntem de obicei hotărâți dinainte și blocăm orice altă părere. Acesta este motivul pentru care am permis preconcepțiilor noastre să ne coloreze chiar și înțelegerea Scripturii când este vorba de Maria. Astfel nu am permis adevărului, să ne vorbească singur.

Atunci când încercăm să privim în sus spre Maria în mod deschis și sincer, să ne îndreptăm mai întâi spre Sfânta Scriptură, cartea-sursă pentru orice doctrină creștină adevărată. Vom vedea mai întâi ce spune Noul Testament despre ea, după care vom vedea ce ne spune Vechiul Testament. Pentru a înțelege cum au fost puse în practică datele biblice, vom cerceta în mod special istoria Bisericii unde vom putea vedea cum a fost ea venerată corect și în ce fel au pătruns în anumite grupuri unele excese. În sfârșit, vom arăta cum ar trebui să privim în sus spre ea, în lumina deplinătății. Evangheliei lui Iisus Hristos.

DATELE NOULUI TESTAMENT

Ce ne învață deci limpede Noul Testament despre Fecioara Maria? Evanghelia lui Luca, cartea iubitului doctor între evangheliști, ne dă cel puțin patru răspunsuri cruciale la această întrebare.

1. Maria este cea mai măreață între toate femeile din istorie.

Întocmai precum Domnul Nostru Iisus Hristos nu spune că nu este bărbat mai mare decât Ioan Botezătorul, tot așa și Arhanghelul Gavril precum și Elisabeta o mărturisesc pe Maria spunând despre ea: "Binecuvântată ești tu între femei" (Luca 1,28 și 42). Maria este cea mai binecuvântată între femei pentru mai multe motive, între care cel mai important este că a conceput, a purtat în pântec, a dat naștere și a crescut pe însuși Mântuitorul sufletelor noastre. Cel care acum ocupă tronul ceresc al

lui David, șezând de-a dreapta Tatălui, a coborât între oameni și a devenit Mântuitorul nostru prin pântecul Fecioarei. Astfel, ea a fost aleasă în mod suveran de către Dumnezeu Tatăl să poarte în pântec pe Fiul Său Cel Unul Născut.

În acest rol, Maria este cea dintâi persoană între toți oamenii care a primit și a acceptat pe Hristos ca Mântuitor. Noi creștinii suntem chemați să ne dăm inima și viața ca tron pe care să șadă Mântuitorul, adică să-i urmăm exemplul ei. Biserica primară a numit pe Maria "cea dintâi între cei mântuiți."

Îmi aduc aminte intrând într-o biserică în urmă cu mai mulți ani și văzînd-o pe Maria zugrăvită într-o icoană cu brațele deschise pe cupola bisericii, deasupra sfântului altar. Reacția mea inițială a fost să mă întreb de ce nu a fost Hristos singur zugrăvit în acel loc din Biserică, deși El era zugrăvit într'un cerc mare, suprapus peste inima ei. Când am întrebat de ce a fost Maria zugrăvită atât de proeminent, un teolog care mă însoțea mi-a explicat: "Acesta este una din cele mai grăitoare icoane din punctul de vedere al mesajului evanghelic. Ceea ce se vede este Hristos trăind ca Domn în viața Mariei, iar mâinile ei întinse reprezintă o invitație pentru noi toți să-L lăsăm pe Hristos să trăiască în viața noastră așa cum L-a lăsat ea." Adâncimea mesajului acelei icoane mi-a rămas întipărită în minte până astăzi. Maria a fost cea care a deschis calea prin exemplu pentru fiecare din noi prin care ne putem da viața complet lui Iisus Hristos.

Maria este deasemenea binecuvântată pentru că a aflat har înaintea lui Dumnezeu. Cuvintele de încurajare din partea lui Gavril au fost: "... Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine" (Luca 1,28) După aceea a mângâiat-o spunându-i: "Nu te teme Maria, căci ai aflat har la Dumnezeu." (Luca 1,30). Ce poate să facă cineva ca să aibă har înaintea lui Dumnezeu, să aibă trecere înaintea lui Dumnezeu? Să ne aducem aminte de Corneliu din cartea Faptele Apostolilor capitolul 10. El a fost primul păgân care s'a convertit la Hristos. Era "cucernic și temător de Dumnezeu . . . și care făcea multe milostenii poporului și se ruga lui Dumnezeu totdeauna" (Faptele Apostolilor 10,2). Două versete mai departe, într-o vedenie i se spune lui Corneliu: "Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu." Astfel, putem vedea cum Dumnezeu i-a apreciat pioșenia și faptele cele bune și l-a chemat la mântuire. În mod asemănător, curățenia Mariei i-a aflat har înaintea lui Dumnezeu, și a fost aleasă să poarte în pântec pe Fiul lui Dumnezeu.

Unii creștini ar fi tentați să întrebe imediat: "Stai puțin! Sugerăți cumva că meritul omului poate să-i aducă mântuirea?" Desigur că nu!! Ori cât de laudabili am fi atunci când trăim în curățenie și pioșenie, acestea nu ne merită mântuirea. Altfel de ce ar fi numită Maria cea dintâi între cei mântuiți, sau de ce ar fi fost Corneliu botezat în Hristos de către Sfântul Petru? Și totuși, rugăciunea și pioșenia atrag atenția lui Dumnezeu. Atunci când îl căutăm cu toată inima, îl găsim fără îndoială! Dorești tu, iubite cititorule, să afli har înaintea lui Dumnezeu? Atunci dă-i tot ceea ce ai, dă-i însăși viața ta! Este întocmai ceea ce a făcut Maria, și tocmai de aceea este cea mai măreață femeie care a trăit vreodată.

Cont. la pag. 23

2. Maria este modelul slujirii creștine.
Deși Dumnezeu știa fără nici o îndoială că Maria orea să-i slujească, El nu a socotit că această slujire va veni automat din partea ei. Îngerul a explicat în ce fel Lăsa naște pe Hristos: "Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri; pentru aceea, Cel născut se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema" (Luca 1,35)

Dupa cum se vede, Maria a trebuit să hotărască singură. Voia ea oare să facă ceea ce i se propunea? Să-i ascultăm răspunsul, pentru că acest răspuns este pragul în spre slujirea spirituală adevărată pentru fiecare din noi: "Iată că ascult Domnului!" a spus ea "fie mie după cuvântul tău!" (Luca 1,38)

Chiar dacă suntem deplin sinceri în dorința noastră de a-l urma pe Dumnezeu, El nu ne va forța niciodată să-o facem fără voia noastră! Tocmai de aceea El este numit "Dumnezeu a tot harul" (1 Petre 5,10). Ni se dă totdeauna ocazia să alegem liberi în a-l ne supune și a face voia.

Peste treizeci de ani, Maria a avut o altă ocazie să-l mărească pe Domnul. Era de data aceasta cu Iisus la nunta din Cana Galileii. Slujitorii care se ocupau cu vinul au aflat că nu mai aveau vin. Maria nu s'a îndoit nici o clipă cine putea să le rezolve acestora problema. Referindu-se la Fiul ei, Domnul Iisus Hristos, ea i-a răspuns: "Faceți orice vă va spune" (Ioan 2,5). *

(va urma)

Scrisoare De La Muntele Athos

Inalt Prea Sfințite Părinte Nathaniel

Cu supus respect Vă aducem la cunoștință următoarele: Schitul Sf. Dimitrie — Lacu din Sfântul Munte Athos este o străveche așezare călugărească românească! Începurile lui se ascund în negura vremii. Însă atestarea documentară se plasează în prima jumătate a secolului XVIII! Pe la anul 1754 se nevoiau aici vreo 30 monahi. În 1760 Ierom. Daniil, călugăr de Neamț, zidește o mică biserică cu hramul Sf. Mare Mucenic Dimitrie. Biserica schitului este rezidită între anii 1900-1904 din piatră, cu frumoasă catapeteasmă din marmură cioplită. Tot acum numărul monahilor ajunge la apogeu, peste 100, locuind în circa 30 de chilii și colibe.

Datorită condițiilor istorice, Schitul Lacu a ajuns în paragină, mai ales lipsă de personal.

Astăzi numărul monahilor de aici se ridică la 10, care toții dorim să redăm viață Schitului.

Precum din totdeauna așezămintele monahale și bisericile noastre au fost ridicate prin osteneala binecredincioșilor creștini, așa și noi, Obștea Schitului Lacu, facem un călduros apel la Inalt Prea Sfinția Voastră, ca să dați binecuvântarea celor cu inimă milostivă să ne ajute câtuși de puțin, spre a putea trece faza grea a începutului.

Donatorii sunt rugați să ne trimită și pomelnicul familiei.

Adresa noastră: Ierom. Stefan Nuțescu
Schitul Sf. Dimitrie - Lacu
Karyes 63086, P.O. Box 26
Mount ATHOS, Greece

PREOTUL: DOCTORUL ȘI AVOCATUL MEU

Larissa Nemoianu

Dacă fac un accident conducând după ce am băut două pahare de vin și dacă vreau să nu merg la închisoare, o să angajez pe cel mai bun avocat pe care un prieten mi-l recomandă. O să-i plătesc cât îmi cere, chiar dacă trebuie să-mi vând casa sau asigurarea pe viață, și îi urmez sfaturile în fața judecătorului. Fără întrebări, fără să mă intereseze ce fel de om este, ce fel de viață duce când nu e în fața mea. Avocatul devine ghidul meu. Nu-mi place cum arată, nu-mi place cum se poartă cu secretara, dar asta nu mă împiedecă să îi dau o deplină ascultare, să-i urmez în totul sfaturile, chiar dacă asta mă face să mă simt inconfortabil. Judecata trece, competentul meu avocat mă scapă de 2 ani de închisoare sau de lucru în comunitate, îi plătesc cât îmi cere și . . . pot avea un alt pahar de vin.

Mă doare stomacul, am mâncat prea mult, mă duc la doctor, și ca și ca avocatul, ca să evit situații asemănătoare, îl ascult chiar dacă nu-mi face plăcere: nu mai mănânc pui fript, chiar dacă îmi place, nu mai mănânc în picioare, ci așezată la masă, chiar dacă înseamnă să întârziu la lucru, și totul pentru o indispoziție stomacală. Dacă mi-e frică de ceva mai serios, mă duc nu la un doctor, ci la doi, trei. Nimeni nu-mi spune, și nici măcar nu încerc să aflu, dacă doctorul e un soț bun, dacă a fost însurat de mai multe ori, cum se poartă cu copiii. E doctor și altceva nu contează.

Nu-mi iubesc vecinul, urăsc mai mult decât iubesc, nu am răbdare cu copiii, Dumineca e făcută să mă odihnesc, nu să mă scol și să plec la Biserică, ce pot face? Mă duc să mă spovedesc? Da, dacă avem un preot bun, bun după criteriile mele, un preot care nu-mi face observație dacă ajung târziu la slujbă, care are o soție simpatcă și copii care nu mă deranjează. Mă spovedesc. Ii spun preotului ce vreau, nu ce trebuie, ce-mi spune el nu mă prea interesează. Sunt o bună creștină: m'am spovedit de 2 ori pe an, și două Dumineci pe an m'am restrâns de la fumat până după Liturghie. E destul. Împărăția Cerurilor va fi a mea.

Preotul, avocatul meu în fața Judecătorului Suprem, trebuie să fie fără pată: să fie umil, să nu îndrăznească să-mi dea sfaturi, eu știu mai bine, să aibe o soție care să-mi facă complimente de fiecare dată când mă vede, și copii nu prea deștepți, dar cumiți. Copiii popii trebuie să fie și ei umili, să nu se poată compara cu copiii mei. Eu îl plătesc pe popă, trebuie să facă cum îi spun. Doamne ferește, dacă îndrăznește să ceară o mărire de salariu, la ce îi trebuie?

Avocatul poate cere oricât, e dreptul lui, mă scapă de pușcărie, dar ce face un preot pentru mine? Cel mult mă poate scăpa de pușcăria veșnică, mă poate reprezenta în

Cont. la pag. 24

Cont. de la pag. 23

fața judecătorului Suprem și pentru asta vrea respect!

Am un păcat, sunt bolnavă sufletește, mă duc la preot, Doctorul Sufletului, mă spovedesc și mă simt bine. Să-i ascult sfaturile, de ce, ce o să spun la spovedania de la Paști? Dacă mă mustră cu umilință, mă grăbesc să-i spun sau să comentez cu soțul după spovedanie, cu ce drept mă mustră el, nu am auzit că și el se uită la femei tinere, nu am auzit că și el se ceartă cu preoteasa, cine e el să-mi dea mie sfaturi? Uit pentru moment că am ascultat toate sfaturile date de a mă lăsa de fumat de o doctoriță din Turcia cu pachetul de țigări în buzunarul halatului. Nu mă interesează ce fac avocatul, doctorul, în viața lor particulară, îi plătesc să-mi dea sfaturi, să-i ascult. Cu preotul e diferit. Trebuie să-și amintească permanent cine îl plătește, să nu uite că dacă nu se "poartă bine" sunt mulți alți preoți care așteaptă o parohie bună.

Nu mă interesează pe cine a reprezentat avocatul meu înainte de a-mi prelua cazul, dar dacă preotul vorbește, sau, mai rău, e prietenos cu dușmanul meu (care îndrăznește să facă mai mulți buni, sau să aibă o casă mai mare decât a mea), sunt foarte, foarte supărată. Atât de supărată încât poate în schimb chiar Biserica.

În România, în anii comunismului, să fii preot, să te duci la facultatea de Teologie, era aproape o rușine. Se duceau băieții nu prea deștepti, spuneam noi, care nu aveau șanse să intre la altă facultate și care vroiau să scape de armată. Cu multă neîncredere ascultam pe bunicul și pe bunica când povesteau de câte un băiat din vremea lor, "așa de deștept încât s'a făcut popă" și care era mândria familiei. Aveau oamenii o problemă, nu mergeau la notar sau la avocat, ci la preot.

Comuniștii s'au temut de astfel de oameni care, Doamne ferește, puteau să le spună enoriașilor că Isus a fost mai bun, mai deștept decât Marx sau Lenin. Oamenii îi ascultau și nu erau membrii de partid, așa că mai bine să-i trimită la închisoare ca instigatori. Erau instigatori: instigau oamenii la iubire, respect, valori morale, ce legătură aveau toate astea cu comunismul?

După trimiterea lor în închisoare au început să le umple locurile cu "popi pe puncte," aduși de la coarnele plugului din Maramureș sau din Bărăgan, să-i trimită 2 luni la școlile de cântăreți, (era bine dacă știau să citească, totul devenea mult mai ușor) și deveneau preoți. Dacă erau bețivi, dacă aveau copii din flori, era și mai bine, secretarul de partid nu mai era cel mai decăzut om din comunitate. Câți dintre cei care au trăit în România în minunații ani ai comunismului pot uita "ce bă, popă, n'ai căpătat destul astăzi" formulă cu care bieții preoți erau întâmpinați pe drum de instructorul de partid.

Timpul a trecut și, prin 1970, structura grupului de studenți de la Teologie s'a schimbat: din ce în ce mai mulți oameni care doreau să devină preoți și nu care trebuiau să devină preoți se prezentau la examenul de admitere. Odată cu asta și atitudinea oamenilor față de preoți s'a schimbat: a revenit respectul, încrederea oamenilor în haina preotească.

Am ajuns în America și am fost șocată de lipsa de respect acordată de majoritatea enoriașilor, preoților. Nu

era vorba de calitatea slujitorilor bisericii, ci de alt motiv: enoriașii plăteau salariul preotului, ca urmare preotul trebuia să fie în totală ascultare. Indrăzne să nu asculte, era judecat, condamnat și de multe ori "executat." Preotul era sluga ta: asculta, era umil, îl țineai, nu, îi dădeai drumul, alții mai "buni" erau gata să-i ia locul.

Câți oameni auziți spunând cu mândrie că singurul lor copil, deștept nevoie mare merge la școala de medicină, câți la școala de drept și câți la seminarul teologic? În România, în satul bunicilor, se spunea că dacă ai un copil preot 77 de păcate o să-ți fie iertate. Nu se poate compara asta cu posibilitatea de a avea un copil conducând un BMW.

Sistemul de valori care conduce pe mulți din credincioșii noștri este cel al valorilor materiale, al "pușăriilor" pământești, al bolilor trupesti, uitând că, pușcăriile pământești sunt temporare, că există curți de apel, că bolile trupesti se pot vindeca, dar că, odată ajunși în fața Judecătorului Ceresc, nu mai avem altă curte de apel, că pușcăria va fi de mult, mult mai durată.

Dacă să avem un avocat, un doctor bun e foarte important pentru cei 70-80 de ani pe care îi trăim pe pământ, cu cât mai important este să avem un doctor și un avocat bun în fața Judecătorului Suprem, cu cât mai lungă este închisoarea dată de El!

Suntem dispuși să ascultăm de un doctor, de un avocat cu condiția să ne scape de o durere fizică sau de o pușcărie pământească, cu cât mai mult ar trebui să ascultăm de singurul om care ne poate ajuta să moștenim Impărația cerurilor.

Când vom vedea oameni spunând cu mândrie: doi din băieții mei s'au făcut preoți, și, lăsând rușinat capul în jos, să spună "cel mic a fost cam răsfățat, n'a fost prea cuminte, s'a făcut doctor" vom ști că suntem pe drumul către viața veșnică. ✱

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212